

1 Mayıs Değerlendirmesi

Kıbrıs Sosyalist Partisi ve Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi bu yılki 1 Mayıs etkinliklerine ortak bir çalışma ile hazırlandı ve katıldı.

1 Mayıs çalışmaları KSP Merkez Komitesi'nin 1 Mayıs için bildiri hazırlanması ve dağıtılması için karar alması ile başladı. *Sayfa 2 ve 3'te*

SAPLA SAMANI AYIRMAK VE YARARLI İŞ YAPMAK

21 Nisan 2006 tarihinde, haftalık Yeniçağ gazetesinde Murat Kanatlı yoldaşın, "Karakalem" isimli köşesinde "Anlam

Kaymaları" başlığıyla bir köşe yazısı yayınlandı. Aynı yazı, Özgür Düşünce gazetesinde de yayınlandı. *Sayfa 4 ve 5'te*

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete
SOSYALIST GERÇEK

5 Mayıs Cuma 2006, Yıl 10, Sayı:201 Fiyatı:1 YTL. (KDV dahil) İngiltere: 50 p.

**YAŞASIN ANTI-EMPERYALİST
BİRLEŞİK-CERNE-HÜKÜMETİ!**
**ΖΗΤΩ ΤΟ ΕΝΩΜΕΝΟ
ΑΝΤΙ-ΙΜΠΕΡΙΑΛΙΣΤΙΚΟ
ΚΥΒΕΡΝΗΤΙΚΟ ΜΕΤΩΠΟ!**

Kurulduğu günden itibaren 1 Mayıs'lara damgasını vuran KSP yine 1 Mayıs'ta alanlardaydı!

KSP 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltmaya çalışanlara en iyi cevabı oluşturduğu parti kortejindeki işçi-emekçi kesimlerle ve haykırdığı sloganlarla verdi!

1 Mayıs öncesi çeşitli bölgelerde 1 Mayıs bildirisi dağıtan KSP'li partizanlar, onlarca işçi ve emekçi ile temas kurup yaşadıkları sorunları dinlediler ve mücadeleyi nasıl birlikte yükseltebileceklerini tartıştılar.

Gerek Güney'de, gerekse sanayi bölgelerinde ve diğer yerlerdeki atölyelerde çalışan işçilerin karşı karşıya kaldıkları sorunlar ve sergiledikleri sınıfsal yaklaşımlar "Bu ülkede işçi sınıfı yok! Nasıl devrim yapacaksınız?" diyenlerin sınıftan ne kadar kopuk olduğunun ispatı oldu!

Kıbrıs Sosyalist Partisi emin adımlarla, hayalciliğe düşmeden mücadelesini sürdürüyor ve ülkede böylesi bir işçi sınıfı olduğu, kapitalizm ülkemizde böylesi çelişkiler yarattığı sürece, gelecek işçi sınıfı mücadelesi verenlerin olacaktır!

1 Mayıs'lar sadece mücadelenin bir günüdür, önemli olan bu tek günde oluşan motivasyonu ve örgütlülüğü yılın tüm diğer günlerindeki mücadeleye kanalize etmektir! Şimdi görevimiz bu!

**OKU-OKUT-ELEŞTİR-ABONE OL
Bu Gazete Siz Emekçilerin...**

1 Mayıs Değerlendirmesi

Kıbrıs Sosyalist Partisi ve Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek gazetesi bu yılki 1 Mayıs etkinliklerine ortak bir çalışma ile hazırlandı ve katıldı.

1 Mayıs çalışmaları KSP Merkez Komitesi'nin 1 Mayıs için bildiri hazırlanması ve dağıtılması için karar alması ile başladı.

1 Mayıs için 3 hafta öncesinden kitle toplantısı çağırısı yapıldı ve iki hafta üst üste 1 Mayıs konulu kitle toplantıları yapıldı.

İlk toplantıda BMBP'nin 1 Mayıs programı hakkında kitleye bilgi verildi ve KSP-KSG olarak neler yapılabileceği konusunda görüşler alındı.

Toplantı sonunda bir sonraki toplantıda görüşülmek üzere 1 Mayıs için talak programı hazırlayacak olan üç kişilik bir komite oluşturuldu.

Komite yaptığı toplantıda:

Ledra Palace, Kermiave Pergama geçiş noktaları, Lefkoşa Sanayi, Mağusa surlar içi, Mağusa sanayi, Lefkoşa surlar içi, Omorfo Çarşı ve fabrikalar, Metropol süpermarket önü, Güney ve Kuzey 1 Mayıs Mitingleri'ne gazete satışı ve bildiri dağıtılması,

Güney ve Kuzey'deki 1 Mayıs Eylemlerinde KSP Korteji oluşturulması,

Kuzey'deki eylem için 1 Mayıs günü saat 18.30'dan itibaren eski

PEYAK önünde kortej oluşturulup saat 19.15'te Kuğulu Park'a hareket etmesine ve oradaki kortejlerle birlikte meydana yürünmesi yönünde öneriler hazırlandı.

Ve bu önerileri ikinci kitle toplantısına sundu.

Komite ayrıca eylemlerde KSP Kortejinin şu sloganları kullanmasını önerdi:

1 Mayıs Yaşıyor Yaşatacağız!

1 Mayıs Kızıdır Kızıl Kalacak!

Emperyalizme Karşı Birleşik Cephe!

Ne AB, Ne de ABD,
Emperyalizme Karşı Birleşik Cephe!

İşçilerin Birliği Sermayeyi Yenecek!

İşçiler Birleşin Mücadele Yükselsin!

İşçiler Partine KSP'ye Omuz Ver!

Zido I Gokkino Brodo Mayal

(Yaşasın Kızıl 1 Mayıs! (Rumca)),

Biji Yek Gulan! (Yaşasın 1 Mayıs! (Kürtçe)),

Emperyalizme Karşı Birleşik Cephe! (Kürtçesi ve rumcası bulunmaya çalışılacak).

1 Mayıs için yapılan ikinci kitle toplantısında yukarıdaki taslak program katılanlar ile ele alındı ve onaylandı.

Yukarıdaki program çerçevesinde bir yoldaşımız 1 Mayıs bildirisini hazırlamakla görevlendirildi ve hazırlanan taslak Parti organları tarafından değerlendirilip son halini

aldı. Bildiri ilk olarak İngilizce'ye sonra da Yunanca'ya tercüme edilip Kıbrıs'ta Türkçe-Yunanca olarak, İngiltere'de ise Türkçe-Yunanca-İngilizce olarak çoğaltıldı.

Kıbrıs'ta hazırlanan bildiri beş bin tane basıldı, bin tanesi

KSG eki olarak gazeteye kondu ve geriye kalan dört bin bildiri belirlenen yerlerde elden dağıtım için kullanıldı.

Kıbrıs'taki bildiri dağıtımına farklı bölgelerde 15 kişi katıldı.

Bildiri dağıtımları özellikle Lefkoşa ve Mağusa Sanayi Bölgelerinde çok olumlu geçti.

Burada birçok işçi ile temas kuruldu. Adres ve telefon verildi. Daha sonra tekrar görüşmek için randevulaşıldı.

Pergama, Kermia ve Ledra Palace'daki bildiri dağıtımlarında güneyde çalışan işçiler çok olumlu tepkiler verdiler. Sanayi bölgelerindeki gibi adres ve telefon alanlar oldu.

Bildiri dağıtımları sırasında ayrıca gazete satışı da yapıldı. Gazetemizin 1 Mayıs öncesinde çıkan 200. sayısı bu elden satışlar sırasında yaklaşık 170 adet satıldı veya ücretsiz dağıtıldı.

1 Mayıs gününe geldiğimizde, sabah saat 09:00'dan itibaren işlemeyen ve Güney'e geçmesinde sorun olmayan 16 kişi Ledra Palace'da buluştu ve otobüsle PEO'daki etkinliğe katıldı.

Etkinlik sırasında yaklaşık 300 adet KSP 1 Mayıs bildirisini katılımcılara dağıtıldı.

Etkinlik, PEO'da yapılan konuşmaların ve PEO önündeki anıta çelenklerin konulmasının

ardından kortejin Elefteria Meydanı'na doğru harekete geçmesi ile devam etti.

Kortej Elefteria Meydanı'na varduktan sonra PEO temsilcilerinin seçim probandasına yönelik konuşmaları yapıldı ve ardından müzik dinletisine geçildi.

Eylemin bitişine doğru KSP-KSG olarak bizler topluca alandan ayrılarak Kuzey'e döndük.

Kuzey'de gerçekleşecek eylem için saat 14:00'ten itibaren EKİM dernek binasında toplanmaya başlandı.

Bir yandan birçok yeni arkadaşla ilk kez görüşme, tanışma ve sohbet etme fırsatı yakalanırken, diğer yandan da akşamki 1 Mayıs eylemi için hazırlıkların yapılmasına ve son kontrollerin yapılıp eksiklerin tamamlanmasına devam edildi.

Saat 18:15'te dernekten ayrılıp KSP kortejinin toplanma yeri olarak belirlenen eski PEYAK yanındaki park yerine hareket edildi.

Toplanma yerinde birçok yeni arkadaş korteje katılmak için gelip bizimle tanıştı ve kortejdeki yerini aldı.

Yaklaşık 55 kişiden oluşan Parti korteji saat 19:15'te diğer kortejlerle buluşmak için Kuğulu Park'a doğru harekete geçti.

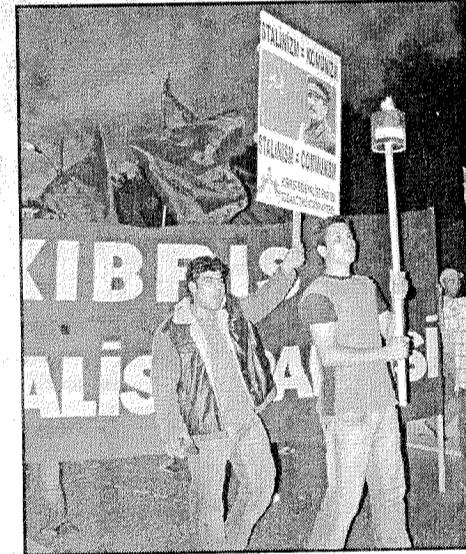
Kortejimizde büyük çoğunluğu yeni tanıştığımız ya da ilişkide olduğumuz kişilerin bağlantıları sonucu ilk kez bizimle

birlikte yürüyen kişilerden oluşmaktaydı. Ve bu kişilerin önemli bir miktarı da işçilerden ve emekçilerden oluşuyordu.

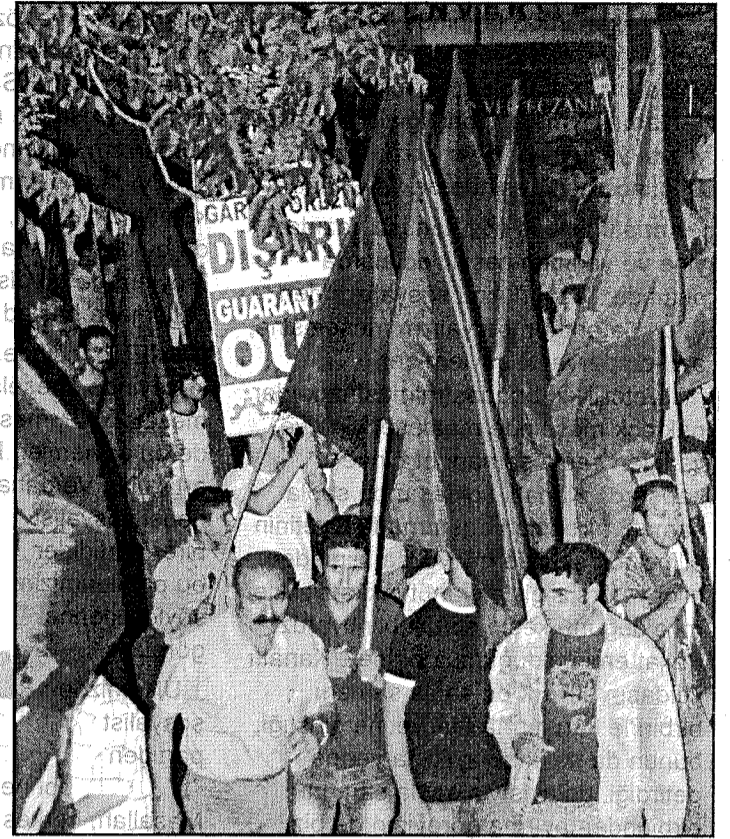
Kortejimiz Kuğulu Park'a vardığında iki kişi KSP 1 Mayıs bildirisini dağıtmak üzere kalabalığın arasına girerken, kortejin geriye kalanı yol kenarında dağılmadan eylemin gerçekleşeceği alana hareket etmek üzere beklemeye devam etti. Burada KSP kortejinin toplanma yerine gelemeyen veya KSP ile birlikte yürümeyi tercih eden yaklaşık 40 kişi KSP kortejine katıldı ve sayısı 100'e yaklaşan KSP korteji, kört kökenli gruplardan sonra 1 Mayıs kutlamalarının en kitlese grubu halini aldı.

Burada yaklaşık bin adet bildiri kitleye dağıtıldı.

Daha sonra meydana doğru harekete geçen 1 Mayıs kortejin en

1 Mayıs Değerlendirmesi

önünde KSP korteji yerini aldı. KSP korteji yol boyunca daha önceden belirlenen sloganları kullanarak katılan kitleye mesajlar vermeye çalıştı.

Alana varıldığında ilk olarak daha önce belirlediğimiz gibi kürsünün karşısında dağılmadan yerimizi almaya çalıştık. Fakat önceden alanda düzenleme yapan "eylem komitesi" tüm meydanın ön cephesini bazı sendikaların pankartları ile kapatmış olmalarından dolayı yerleşmede sorunlarla karşılaştık.

1 Mayıs işçi bayramında "işçi sendikası" olduğunu iddia eden, fakat alana sendika yönetimindeki kişi sayısı kadar üye bile taşıyamayan sendikalar pankartlar ile meydana toplanan kitlenin kedi üyeleriymiş gibi bir hava yaratmaya çalıştılar.

Kürsüde sunucu olarak görev yapan Esnaf ve Zanaatkarlar Odası Başkanı Hürrem Tulga eylem boyunca slogan atmaya çalışan grupları engellemeye ve kendi kontrolünde slogan atılmasını sağlamaya çalıştı. Fakat çoğu kez kitle, özellikle de KSP üye ve

sempatizanları, kendi sloganları ile 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltmaya çalışanlara hak ettikleri cevabı verdi.

1 Mayıs eylemine KSP dışında pankartları ile grup olarak katılanlar şu örgütlerdi: BES, BKP BDH, YKP, BARAKA ve çok az sayıdaki üyeleri ile DEV-İŞ, BASIN-SEN, KTOEÖS, EL-SEN. Bu örgütler yanında eyleme katılan diğer gruplardan özellikle Kürt grupları kitleselliği ile dikkat çekti, eylemde ayrıca Türkiye Komünist Partisi, örgütlenmesi olan "Emperyalizme Karşı Yurtsever Cephe" pankartı ile yerini aldı.

Genel Değerlendirme:

Bu yılki 1 Mayıs baştan sona kadar birçok açıdan olumluluklar taşımaktadır.

1 Mayıs öncesi yürütülen bildiri dağıtımı ve gazete satışı çalışmalarını öncelikle örgütlü ve disiplinli çalışma yürütülmesi açısından ve 2-3 kişiyle kalmayıp 15'e yakın kişi tarafından yürütülmüş olması bakımından son derece olumludur. Bu çalışmalar bir yandan çalışmalara katılan kişilerde büyük bir motivasyon

yaratmış ve bildiri dağıtımları sırasında işçi olan onlarca kişi ile ilişki kurulması bakımından ilerisi için daha azimli bir mücadele verilmesine katkı sağlamıştır.

Bu çalışmalar sırasında işçilerle kurulan ilişkiler ülkedeki işçi sınıfının içinde bulunduğu durumun çok daha iyi anlaşılması ve sınıfa duyulan güvenin artması bakımından kayda alınması gereken bir sonuçtur.

Kuzey'deki 1 Mayıs eylemine KSP kortejinde katılanların büyük bir bölümünün işçi oluşu, dahası bu kişilerin çoğunun gerek ilişkide olunanlar sayesinde, gerek bundan önceki gazete dağıtımları ve 1 Mayıs bildiri dağıtımları sırasında kurulan yeni ilişkiler aracılığıyla eyleme katılmış olmaları bakımından çok olumlu bir gelişmedir.

Bu 1 Mayıs'ta muhakkak ki bir çok olumluluk yanında, bir takım olumsuzluklar da yaşanmıştır. Özellikle akşam saatlerinde Kuzey'de gerçekleştirilen eyleme katılmak için

PEYAK önünde oluşturulan KSP kortejine partili olan bazı arkadaşların vaktinde katılmaması ve daha sonra Kuşulu Park önünde korteje katılmaları olumsuz bir konudur. Bundan sonraki eylemlerde bu konuda daha dikkatli olunması gerekmektedir.

Diğer yandan geçen yılki 1 Mayıs eylemi göz önüne alındığında bazı partililer ve sempatizanlar bu yılki eyleme katılmadılar.

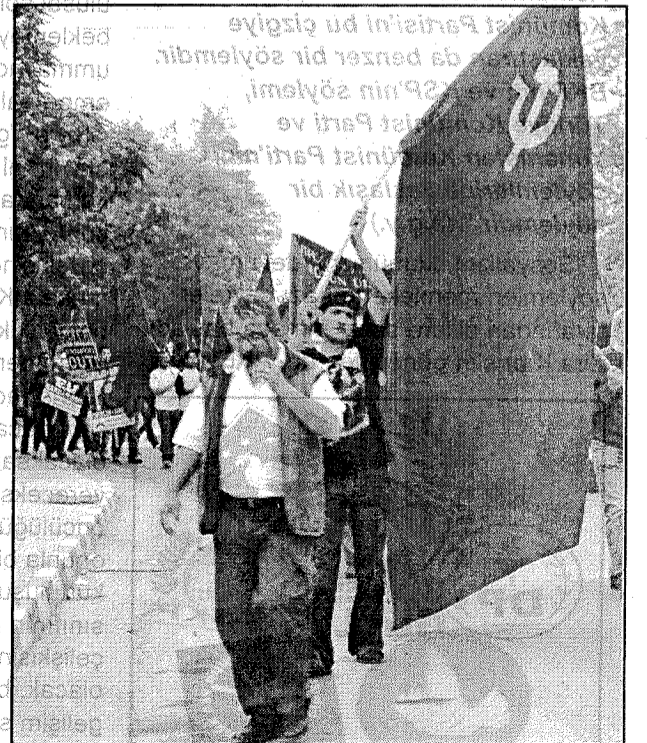
Tüm bu değerlendirmeler bundan sonraki mücadeleye ışık tutması, dersler çıkarılması ve daha verimli çalışmalar yürütülmesi bakımından son derece önemlidir.

Yaşasın Kızıl 1 Mayıs!

Yaşasın işçi sınıfı mücadelesi!

Yaşasın Partimiz KSP!

Yaşasın Komünizm!

SAPLA SAMANI AYIRMAK VE

21 Nisan 2006 tarihinde, haftalık Yeniçağ gazetesinde Murat Kanatlı yoldaşın, "Karakalem" isimli köşesinde "Anlam Kaymaları" başlığıyla bir köşe yazısı yayımlandı. Aynı yazı, Özgür Düşünce gazetesinde de yayımlandı.

Kanatlı yoldaş söz konusu yazıda, yine ve yeniden çeşitli iddialarda bulundu; "özgürlükçü sosyalizm"den tutun da anti-emperyalizm meselesine, anti-emperyalist söylemlerin milliyetçilikle bağdaştırılmasına kadar pek çok meselede maalesef yine ve yeniden sapla samanı birbirine karıştırdı. Kanatlı yoldaşın bu sapla samanı birbirine karıştırma faaliyetinin bilinçli bir şekilde mi, yoksa bilmeden, bilgi yetersizliğiyle, yahut dikkatsizlikle mi olduğunu kesin olarak bilmiyoruz. Fakat emin olduğumuz bir şey, Kanatlı yoldaşın sık sık bu sapla samanı birbirine karıştırma faaliyetine giriştiği, bunun da hakkını layıkıyla yerine getirdiği, dolayısıyla sapla samanı birbirinden ayırma görevinin de biz sosyalistlere ait olduğudur.

Tabii bizi Kanatlı yoldaşın görüşleri, onun siyaseti, siyasetinin temeli olan sınıfsal, ideolojik konumlanışı ilgilendiriyor. Onun için, gelin hep birlikte Kanatlı yoldaşın yazısına kısaca ve şimdilik belirli meselelerde bir göz atalım.

"Herkes Sosyalist, Herkes Anti-Emperyalist(!)"

"Kıbrıs'ın kuzeyinde anti-emperyalist mücadele söylemini kullananlar; Volkan gazetesi çevresi, BKP, KSP..."

Peki nasıl oluyor da ortak noktada buluşabilirler?

Anlaşılması kolay bir durum...

BKP ve KSP farklı ama benzer köklerden beslenen, anti sömürgeci, ulusal kurtuluş mücadelelerini temel doğru ve mutlak ilerici kabul eden, geçmiş sol söylemden bunu almaktadırlar ve bugüne taşıyorlar, Volkan çevresi ise küreselleşme karşısında ulus devletçilerin söylemini kullanıyor. Türkiye'de kızıl elmacıları ortaklaşan, Türkiye Komünist Partisi'ni ve Yunanistan Komünist Partisi'ni bu çizgiye yaklaştıran da benzer bir söylemdir. BKP'nin ve KSP'nin söylemi, Türkiye Komünist Parti ve Yunanistan Komünist Parti'nin söylemlerine yaklaşık bir söylemdir." (a.g.y.)

"Sosyalizm, komünizm, devrim, vs." söylemleri memlekette bazı çevreler tarafından dillere sakız olmaya başladı. Zira Kıbrıs'ın güneyinde de, AKEL bile

yıllardan sonra, özellikle de Kıbrıs Komünist Partisi'nin (KKK) ideolojik mirasçısı olan KSP'nin kuruluşundan itibaren (rastlantı mıdır bilinmez?), komünizm hakkında laf söylemeye, KKK'yı "sahiplenmeye", sosyalizmle, komünizmle ilgili, onlara sadece atıfta da bulunsa, Kanatlı yoldaşın dediği gibi "söylem"de de olsa görüş belirtmeye çalışmaya başladı.

AKEL haricinde, Kıbrıs'ın kuzeyinde, mesela BKP, mesela YKP, mesela CTP de bu söylemleri kullanmayı artırdılar. Ve dahası, hepsi sosyalist birer partiler bu partilerimizin, söylediklerine göre!

Ülkemizde sosyalist partiden bol ne var?! Maşallah, herkes sosyalist. İyi ama, neymiş bu sosyalizm, ne dememiş sosyalist bir parti olmak, ne dememiş sosyalizm, komünizm mücadelesi? Olmazsa olmazları, kuralları, bir bilimi var mıymış bu meselenin? Biz biliyoruz ki vardır. Sosyalizm mücadelesi, komünizm mücadelesi demek, işin özünde Marksizm-Leninizm bilimini hayata geçirme mücadelesi demektir. Ucundan bucağından Marksizm'le ilgilenen herkes bunun böyle olduğunu bilir. Kanatlı yoldaşın da bildiğine eminiz.

Mesela Engels Komünizmin İlkeleri'nde komünizmi tanımlarken, "Proletaryanın kurtuluş koşullarının öğretisidir." der. Ve mesela sosyalist bir parti, sosyalizmi kurmak için, sosyalizm yararına, sosyalizm mücadelesi yararına bir strateji ile ortaya çıkmak, ona göre iş yapmak zorundadır. Sosyalizm mücadelesi, komünizm mücadelesi vereceksen, onların dayandığı bilime ters iş yapmayacaksın. Yani mesela, sosyalizm mücadelesi veriyorum, sosyalistim deyip de memleketteki burjuvalardan Kıbrıs Sorunu denen ulusal sorunu çözmelerini beklemeyeceksen, onlardan medet ummayacaksın, "büyük kurtarıcı" emperyalist Avrupa Birliği'nden çözüm isteyip, "gel bizi kurtar, kulun kölen olayım al beni bağrına" derken aynı zamanda da kalkıp "kahrolsun ABD, kahrolsun emperyalizm" deme ideolojik çelişmesine düşmeyeceksen. Yani mesela Kıbrıs sorununun çözümü "iki bölgesel, iki toplumlu, görüşmeler üzerinden, federal, AB üyesi Kıbrıs"tır demeyeceksen. Sosyalizmi savunacaksın, sosyalist bir parti olacaksın, sosyalizm mücadelesi vereceksen, örneğin işçi sınıfının öncülüğünde, onun kurtuluşu için, onunla birlikte tüm emekçi kesimlerin kurtuluşu için iş yapacaksın, işçi sınıfının mevcut üretim ilişkileriyle olan çelişmesini ortadan kaldırma amacın olacak, bunun için de işçi sınıfının gelişim seviyesine uymayan mevcut üretim ilişkilerini ortadan kaldırıp,

yerine işçi sınıfının gelişim düzeyine ve taleplerine uygun üretim ilişkilerini kurma amacın olacak. Ve mesela bunu yapabilmek için, burjuvazinin, emperyalizmin mevcut üretim ilişkilerini, bunların kurdukları ekonomik sistemi kökten yıkıp yerine yenisini inşa etme amacın olacak. Sınıf mücadelesi ve onun zaferi uğruna iş yapma amacın olacak. Ve buna uygun bir strateji belirleyeceksin mesela.

ANTI-EMPERYALİZM SÖYLEMİ

"Sosyalizm, komünizm, devrim, vs." söylemlerinin yanısıra, ülkede son dönemlerde aynı zamanda bir "anti-emperyalizm" söylemi de almış başını gidiyor. Maşallah, herkes anti-emperyalist. İyi ama, nedir bu anti-emperyalizm, ne dememiş anti-emperyalist olmak, bir temeli, bir bilimi var mıymış bu meselenin? Biz biliyoruz ki vardır.

Anti-emperyalizm, anti-emperyalist mücadele demek, emperyalizme karşı olmak, emperyalizmi def etmek için çalışmak, onun yenilgisi, yok oluşu için, onu var eden koşulları ortadan kaldırmak için, ona karşı bir mücadele demektir. Ucundan bucağından Marksizm'le ilgilenen herkes bunun böyle olduğunu bilir. Kanatlı yoldaşın da bildiğine eminiz.

Yani mesela, anti-emperyalizmden söz edip, kuru anti-emperyalizm nutukları atıp, "anti-emperyalistim" deyip, Kıbrıs sorununun çözümü "iki bölgesel, iki toplumlu, görüşmeler üzerinden, federal, AB üyesi Kıbrıs"tır demeyeceksen. Böyle bir duruş, emperyalistlerin yardımlarıyla Kıbrıs sorununa çözüm aramak, onların ve kendi burjuvalarının çıkarlarını uyuşturma çabasından ve haliyle bazı emperyalistlerin yanında yer almaktan -mesela somut durumda AB'den medet umuyorsunuz- başka bir şey değildir. Bu durumda nasıl olacak da anti-emperyalist olacaksınız? Stratejini burjuva-emperyalist strateji olarak belirleyip, emperyalizmden medet uman lafta anti-emperyalist olacaksın. Hiç gerçekçi, hiç samimi, hiç inandırıcı, hiç yol alıcı bir yol değil de!..

Mesela bir yanda "Kıbrıs işgal altında, işgal hukuku var, kahrolsun işgal, işgal altında seçim olmaz, işgalciler gitmelidir" tarzında söylemler geliştirip, anti-ışgalci görünüp, yani mevcut işgalin kırılması uğruna çalışır görünüp, mevcut işgalin kırılmasının koşulu; işgalin yaratıcısının, yani işgalcinin emperyalistler olduğunu görmezden gelip ya da anlamayıp emperyalizme karşı bir mücadeleyi ağzına almaktan dahi çekinerek, emperyalizmi def etmeksizin işgalin ortadan kalkmayacağına bilmeyip yahut bunu reddedip kuru solcu lafazanlıklarla gün geçirerek emperyalizmin ve onun işgalinin adamızdaki varlığını doğrudan ya da dolaylı olarak sürdürmeye çalışmayacaksın.

Sadece bunları söyledikten sonra

bile, Kanatlı yoldaşın KSG-KSP siyasetini ille de diğer siyasetlerle ortaklaştırma niyetinin nereden kaynaklandığını anlamakta güçlük çekiyoruz, ama sadece bunları söyledikten sonra bile, karşımıza hiç de yeni olmayan bir ortaklaşa siyaset çıkıyor. KSG-KSP siyaseti dışında, YKP'nin de dahil olduğu, birbirine zıt gibi görünen fakat esasında dayandıkları temelleri aynı olan, yani aynı burjuva-emperyalist siyasetin farklı görüntülerinin siyasi arenadaki birliği.

Bunu daha iyi anlayabilmek için geliniz öncelikle KSP'nin, Kanatlı yoldaşın bahsini ettiği ve ille de diğer burjuva-emperyalist siyasetlerle ortaklaşmaya çalıştığı anti-emperyalist siyasetine KSP programından kısaca bir bakalım.

"2.1. Asgari Programımız"

2.1.1. Çözüm: Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti

Bir yandan büyük emperyalist güçlerin çıkar çatışmalarının, diğer yandan bölgesel ve yerel burjuvaların çıkar çatışmalarının küçük bir adada iç içe geçmesi şartlarında burjuvazinin hakimiyeti ve bu hakimiyet üzerinden büyük ve bölgesel güçlerin çıkarlarının adamızda korunması siyaseti sürdürdüğü müddetçe Kıbrıslı Rumlarla Kıbrıslı Türkler arasındaki ilişkinin barışçıl ve dayanışmacı bir örgütlenişine imkansızdır. Kıbrıs sorununun çözümü imkansızdır.

Dolayısı ile KIBRIS SOSYALİST PARTİSİ programı tüm Kıbrıs'ta yerel burjuvazinin yenilgiye uğratılması, emperyalizmin zincirinin Kıbrıs'ta kırılmasını Kıbrıs Sorunu'nun çözümü için şart görür ve buna uygun olarak aşağıdaki programı tüm Kıbrıs'ta hayata geçirecek bir hükümet kurulmadan Kıbrıs Sorununun çözülemeyeceğinden hareket eder.

2.1.2. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti Programı (Asgari Program)

A. Siyasi Alanda

1. Kıbrıs'ta tüm yabancı güçlerin Kıbrıs üzerinde mevcut tüm hak ve iddialarının reddi.

2. Kıbrıs üzerinde hak iddia eden emperyalist güçlerle işbirliği yapıp Kıbrıs'ın Rum ve Türk işçi ve halkına ihanet eden tüm büyük burjuvaların mallarının karşılıksız olarak devletleştirilmesi.

3. Kilise ve Vakıf dahil, büyük toprak sahiplerinin topraklarının ve bu topraklar üzerindeki ev vb. taşınmazların karşılıksız olarak devletleştirilmesi. Boşaltılacak olan İngiliz, Türk ve Yunan askeri üs alanlarının ve bunlar üzerindeki taşınmazların, halen küçük mülk sahibi olan eski sahiplerine öncelik vermek kaydıyla tüm bu toprak ve taşınmazların zorunlu göçler ve katliamlar nedeniyle mülksüzleştirilmiş Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türk, Kıbrıs halkının tüm kesimlerine ve topraksız köylülere ve evsiz işçi ve memurların kullanımına verilmesi.

YARARLI İŞ YAPMAK

4. Her iki milliyetten Kıbrıs halkının ulusal haklarının güvence altına alınması. Kıbrıslı Rumlar ve Türkler ve diğer azınlıklar arasında milli ve dini düşmanlığı körükleyen tüm örgüt ve faaliyetlerinin yasaklanması.

5. Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti'ni iktidara getiren ve bu iktidarı koruyan esas güç olarak işçi ve emekçi kesimlerin yaşam şartlarının iyileştirilmesi için gerekli tüm tedbirlerin alınması.

6. Kıbrıs işçi sınıfı saflarında milli-dini ayrılıklara dayalı örgütler kurulmasının, işçi sınıfının örgütlerinin milli-dini temellerde bölünmesinin yasaklanması.

7. Bu programın zaferi için çalışan tüm yabancı ve kaçak işçilerin zaferden sonra oluşturulacak yeni Kıbrıs'ta vatandaş olma hakkının verilmesi.

8. Bu programa uygun olarak yerleşim, dolaşım ve mülkiyet özgürlüğünün sağlanması." (KSP Programı'ndan)

KSP DIŞINDAKİ SİYASETLER ÖZDE AYNIDIR

KSP Programı Kanatlı yoldaşın yapmaya çalıştığı ille de burjuva-emperyalist siyasetlerle (kendi siyaseti de içinde olarak tabii) KSG-KSP siyasetini ortaklaştırma çabasına karşı gayet açıktır, nettir. KSP'nin programı ve Kanatlı yoldaşın bahsini ettiği anti-emperyalist "söylem" meselesiyle ilgili siyaseti oldukça açıktır. Aynı zamanda, Volkan takımının söylemlerinin varmak zorunda olduğu burjuva-emperyalist sistemi koruma-kollama çabasıyla ortaklaşmak zorunda olan, KSG-KSP siyaseti dışındaki diğer siyasetlerin (BKP, YKP, CTP, TKP, BDH...) de tamamıyla burjuva-emperyalist siyasetler oldukları da gayet açıktır.

Buna göre Kanatlı yoldaş ne yapmaya çalışmaktadır? Kendisinin partisi YKP'nin de içinde olduğu burjuva-emperyalist siyaset savunucularının olmazla işgal ettikleri gerçeğini solcu lafazanlıklarla geçiştirerek özünü mü saklamaya çalışmaktadır? Yoksa "çamur at izi kalsın" mantığıyla hareket ederek kendisinin de içinde olduğu burjuva-emperyalist siyaset savunucularını sapla samanı birbirine karıştırarak, kuru bir kafa bulanıklığı yaratmaya çalışarak aklamaya mı çalışmaktadır? Yoksa her ikisini birden mi yapmaya çalışmaktadır?

Bu arada Kanatlı yoldaş, kendi içinde işi hepten çığırından çıkarıyor ve Türkiye Komünist Partisi ile Yunanistan Komünist Partisi'ni, Türkiye'deki kızıl elmacıları da işin içine katıyor. Bildiğimiz kadarıyla Kanatlı yoldaş gazetemizi olabildiğince düzenli takip eder. Fakat sanıyoruz ki, Türkiye Komünist Partisi'nin kendi siyaseti ve aynı zamanda Kıbrıs'ta bir zamanlar yapmaya çalıştıkları komünizm düşmanı faaliyetlerine gösterdiğimiz tepkiyi ve komünizme zararlı iş yapılması koşullarında onları uyardığımızı, ve zaten ortada olan siyasi-ideolojik farklılığımızı açık şekilde belirttiğimizi unutuveriyor. Ve dahası, Türkiye Komünist Partisi'nin Yunanistan Komünist Partisi'yle

beraber, Kanatlı yoldaşın da içinde olduğu Kıbrıs'ta burjuva-emperyalist çözüm siyaseti savunucularının stratejisine beraber imza attıklarını da unutuveriyor. Ve o zaman ne yapıyor? Ne yapacak, "çamur at izi kalsın" diyerek KSP'yi de kendi zararlı burjuva-emperyalist siyasetinin içine çekmeye çalışıyor. Tabii kendi özünden ve kendi stratejisinden doğru dürüst bahsetmeyerek! Dolayısıyla işin aslında, KSG-KSP siyaseti dışındaki tüm bu diğer siyasetler bir ve ortaktır, Kanatlı yoldaş da bu siyasi güruhun içindedir, bilindik faşistlerle son tahlilde ortaklaşmak zorunda olanlar da bu burjuva-emperyalist siyaset savunucularıdır. KSG-KSP siyaseti değil!

Ve işte, Kanatlı yoldaşın yazısında kurduğu cümle, dönüp şu anda kendisini vurmaktadır:

"Tüm söylemler sağ sapmayı bünyesinde barındıran, milliyetçiliğe açık kapı bırakan, zayıf teorilerdir." (a.g.y.)

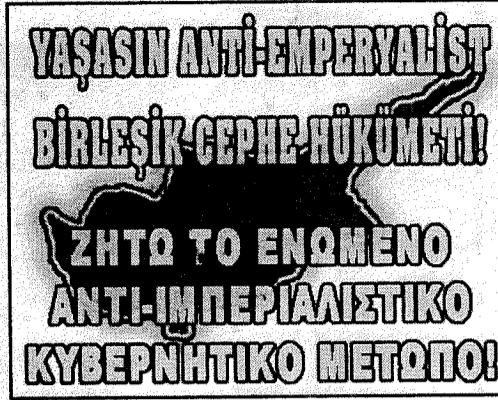
Bu söylediklerin sağ sapmayı bünyesinde barındıran, milliyetçiliğe açık kapı bırakan, burjuva-emperyalist siyasetin ürünüdürler Kanatlı yoldaş!

Açılmak, Kapanmak, Direnmek, Teslim Olmak...

"Anti emperyalizm söylemi bugünün bir kapanma siyasetidir, ulus devletin bir şekilde savunulmasıdır. Solun diğer önemli bir unsurunu, enternasyonalizmi red ederek, ana olarak 'içerdeki' güçlere yaslanarak, dayanışarak, birlikte küresel saldırıyı bertaraf edebilme her zaman ilerici değildir." (a.g.y.)

Anti-emperyalizm "söylemi" ile anti-emperyalist olabilmek, anti-emperyalist mücadele verebilmek meselesini, ve anti-emperyalizmden kopuk, anti-emperyalist mücadeleden ve onun zaferinden kopuk çözüm önerilerinin özünde ne olduklarını ve nereye varmak, kimlerle nasıl ortaklaşım neye hizmet etmek zorunda olduklarını yukarıda kısaca ele aldık. Buna göre kapanma siyaseti, özünde burjuva-emperyalist olan siyasetin, geçtiğimiz yıllarda iflasının kitleler nezdinde açıkça görülmeye başlamasının ardından solcu lafazanlıklarla yapılmasıdır.

Zira anti-emperyalizm, anti-emperyalist mücadele, KSG-KSP siyasetinin belirttiği ve KSP programında ve temel siyasetinde belirtildiği gibi, burjuva-emperyalist bir dünyada yaşadığımızı her daim göz önüne alarak hareket eder, buna göre ülkemizdeki yerli ve yabancı burjuvalarının hakimiyetine son verilmesinin koşulunun, Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programının bir gereği olan iç ve dış devrimci güçlerin birlikteliği, iç ve dış işçi sınıfı ve müttefiklerinin devrimci ortak cephesi olduğunu devamlı

şekilde vurgular.

Anti-emperyalist lafazanlıklarla burjuva-emperyalist siyasi özlerini gizlemeye çalışanlar bir yana, KSG-KSP siyaseti bir yana Kanatlı yoldaş! Dahası, senin ve diğerlerinin

burjuvalar arası tercih yaparak sorun yaratıcılarından çözüm bekleme siyasetinizin olmazla işgallığı, işe yaramazlığı, sistemin devamlılığını sağlamaya hizmet etmesi bir yana, KSP'nin programı, KSP'nin enternasyonalist devrimci siyaseti bir yana!

"Sosyalistlerin bu noktada durması gereken yer, bu saldırıyı göğüslemeyecek ortak direniş hattının oluşturulmasıdır. Bu bir anlamı ile gerçek mağdurların tek cepheye bir araya gelmesidir. Ve gerçek anlamı ile bu mağduriyeti yaratan da kapitalizmdir.

Tam bu noktada Türkiye Komünist Partisi, Yunanistan Komünist Partisi, KSP ve BKP'nin anti-emperyalist söyleminin sakıncaları ortaya çıkmaktadır. Çünkü bugünkü Çok Uluslu Şirketlerin saldırganlığı ile bir anlamı ile mağdur gibi duran 'yerel kapitalistler' gerçeği ile de karşı karşıya kalmaktayız. 'Vatan toprağı satılmasın', 'yabancıya satılmasın', 'Rum'un parasına bizi mahkum ettiler' gibi gerici söylem ve sloganlar ilk etapta bakıldığında hoş ve anlamlı gelse de;

Vatan toprağı yabancıya satılmadığında, bu ülkenin emekçisine mi satılacak?

Filan fabrika yabancıya satılmadığında, emekçiler mi yönetecek?

Rum'un parasına değil de Türk'ün parasına muhtaç olduğunda, sömürü daha mı az sorun olacak?

Soruları ile konu değerlendirildiğinde sloganların ve söylemlerin altındaki gerçek yüzeye çıkar." (a.g.y.)

"Bu saldırıyı göğüslemeyecek" tabirinin bir yazım yanlışlığı olmasını umarak, "bu saldırıyı göğüsleyebilecek" dediğini varsayıyoruz Kanatlı yoldaşın. Evet, emperyalizmin saldırısını göğüsleyebilecek ortak bir devrimci cephe kurulup, sağlanmalıdır. Bu da sınıf mücadelesinin zaferiyle olabilecek bir iştir. Üretici güçlerin gelişim seviyesi ile mevcut üretim ilişkileri çelişki içindedir, ve mevcut üretim ilişkileri yıkılıp üretici güçlerin gelişim seviyesine ve taleplerine uygun üretim ilişkileri kurulmalıdır. Bu da mevcut ekonomik sistemi yıkıp yerine yenisini kurmaktan geçer. Ülkemizin kurtuluşu, işçi sınıfının öncülüğünde emperyalizmle çelişkili tüm devrimci unsurların birlikteliği ile mümkündür. Kanatlı yoldaş bunlara katılsaydı, çoktan bizim Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti programımıza destek

vermiş olurdu. Fakat bizim bu programımızı ağızına dahi almamak için elinden geleni yaparak, ortak direnişten de bahsederek, yani çok solcu, çok devrimci "söylemler" içine girerek, kurtuluşu, karşısında direnilmesini istediği emperyalistlerden beklemekte ısrar ediyor. Dolayısıyla burjuva-emperyalist siyasi öz yine kendisini gösteriyor.

Bir de Kanatlı yoldaş, dış emperyalist ülkelerin, dış emperyalist tekellerin saldırılarına karşı durmaktan, bu saldırılar karşısında yerli kapitalistlerin durumundan ve tercih meselesinden de bahsediyor.

Tutarlı bir sosyalist, burjuvazinin de tıpkı işçi sınıfı gibi dilinin, dininin, renginin, ırkının olmadığını, ve fakat emperyalizm çağında yaşadığımızı, buna göre ülkemiz içinde de hem yerli hem de yabancı burjuvazinin paylaşım kavgasının aynı anda yaşandığını, dolayısıyla ülkemizdeki yerli ve yabancı burjuvaların ikisinin birden hakimiyetine, talep ettikleri haklarına karşı durmak, yerli ve yabancı burjuvaların iktidarına son vermeyi önüne koymak zorundadır. Kanatlı yoldaş ülkemizde yerli burjuvazinin varlığını kabul ediyorsa, bu güzel bir gelişme. Ama yok, eğer uluslararası tekellerin saldırıları karşısında "mağdur olan yerel kapitalistler"den bahsederken, bunu nihayetinde kendi burjuva-emperyalist siyasetinin varmak zorunda olduğu burjuvalar arası tercih meselesinde Avrupa emperyalistlerinin ülkemize çöreklenmesini el altından meşru kılmaya çalışıyorsa, bu kötü bir gelişme.

Sosyalistler, vatan toprağının özgürleşmesini isterler. Bunun için de burjuvazinin varlığına son vermek zorunda olduklarının, emperyalizmin zincirinin ülkemizde kırılmasının zorunlu olduğunun bilincindedirler. Bunun gerçekleşmesi için de, yerli ve yabancı tüm emperyalistlerin iddia ettiği haklara, ülkemize çöreklenmelerine karşı ülkemizi işçi sınıfı ve emekçi halkımızın yapma savaşına girişirler. Sosyalistler, burjuvalar arasında tercih yapmazlar. Burjuvalar arası tercih yapmak, burjuva-emperyalist siyaset savunucularının işidir. Kıbrıs sorununun çözümü "iki bölge, iki toplumlu, görüşmeler üzerinden, federal, AB üyesi Kıbrıs"tır diyen KSG-KSP siyaseti dışındakilerin işidir.

Kanatlı yoldaş da bu burjuva-emperyalist stratejiyi savunup ona göre iş yapmaya devam ettiği müddetçe, ayakları havada solcu lafazanlıklarla burjuvaziye yama olmaya devam etmek zorunda kalacaktır.

Ülkemizin birleşmesini, bağımsızlığını, özgürlüğünü, sömürüden, zorbalıktan arınmışlığını, işçi sınıfımızın ve halkımızın refahını, rahatını isteyen herkes, KSP'nin "Anti-Emperyalist Birleşik Cephe Hükümeti" programına göre iş yapmak zorundadır. Bu mücadele kolay değildir, ama sorunu çözmek için tek çıkar yol, yararlı iş yapmak için tek çıkar yoldur.

Dünya'da

Dünya işçi sınıfının Birlik, Mücadele ve Dayanışma Günü 1 Mayıs dünyanın birçok ülkesinde büyük etkinliklerle kutlandı. Dünya proletaryası 1 Mayıs'ta gerçek anlamda patronlara karşı uluslararası bir sınıf dayanışması sergiledi.

Dünyanın en yüksek yeri Nepal'den tutun da Güney Kore, Japonya, Filipinler, Endonezya, Hindistan, Pakistan, İran, Türkiye, Rusya, Ukranya, Avrupa, Afrika, Latin Amerika ve ABD'de tüm işçiler sokaklara dökülerek 120 yıl önce kapitalistlere karşı başlatılan daha iyi yaşam koşulları için taleplerini haykırdılar. Birlikten nasıl kuvvet

doğduğunu hem yaşadılar hem de gösterdiler tüm dünyanın patronlarına...

Nepal'de kralın uygulamaya koyduyu yasaların iptalini talep eden işçiler ayrıca Cumhuriyet de talep ederek sokakları doldurdu.

Almanya'da yarım milyon işçi meydanları doldurarak Angela Merkel hükümetini işçilerin haklarını kısıtlamama konusunda uyardı.

Fransa'da işçiler en az 100 değişik kent ve kasabalarda 1 Mayıs'ı iş güvencesi taleplerini yineleyerek kutladılar.

İspanya'da hem fabrika hem de tarım işçileri el ele AB reformlarının bir avuç

parababalarını besleyen politikalarını protesto ederek kutladılar.

Filipinler'de hükümetin gösterileri yasaklamasına karşın onbinlerce işçi bu yasağa uymayarak başkent Manila sokaklarına döküldü ve hükümetin yabancı yatırımcıları teşvik edici, işçilerin yaşamını daha da köleleştiren yasalara karşı tek bir yumruk olarak birleşti.

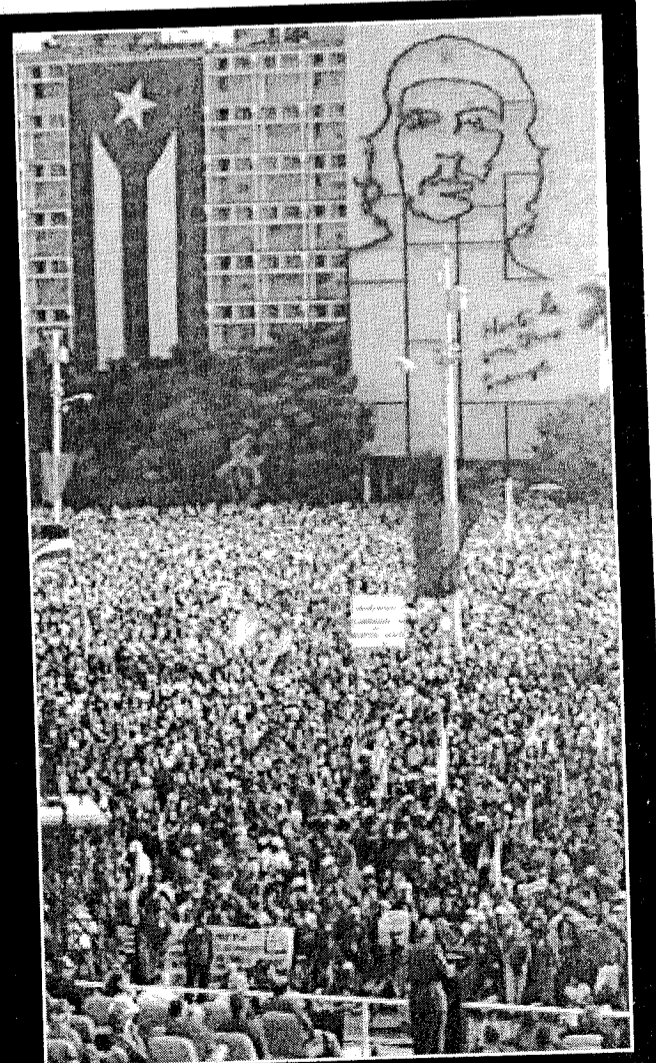
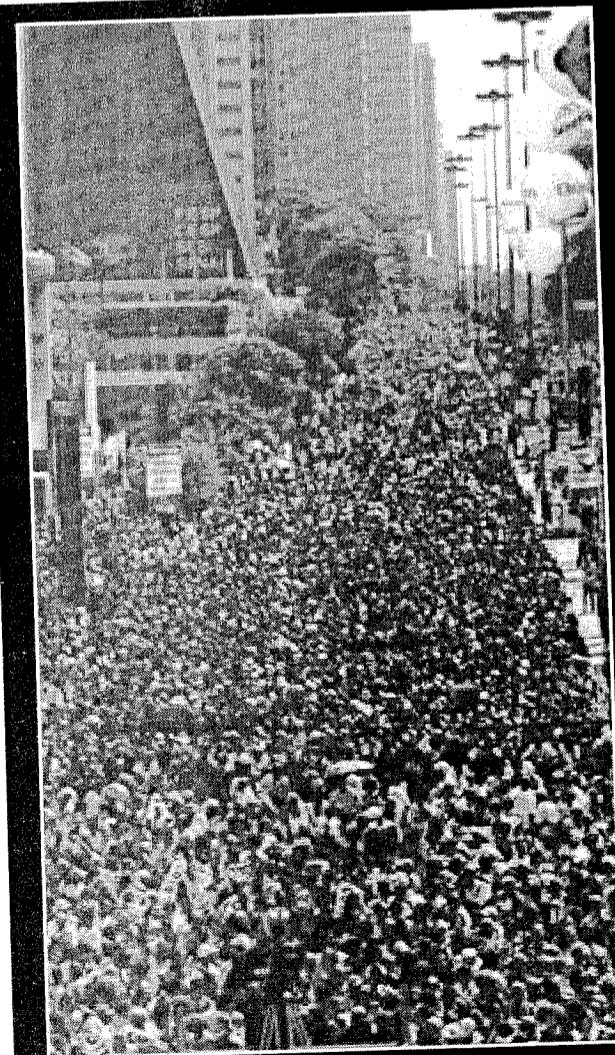
Endonezya'da 100 binden fazla işçi meydanları doldurarak hükümetin 2003 yılında uygulamaya konulan yasaları değiştirip yerine işverenin işçileri keyfi Irak işten atmasını kolaylaştıracak yasaların

geçirilmesine karşı mücadelelerinde kararlı olduklarını vurguladılar.

Yunaistan'da 1 Mayıs ise savaş karşıtı tema ile yapıldı. Onbin civarında işçi Atina'da ABD büyükelçiliğine yürüyerek eylemlerini gerçekleştirdiler.

Savaşın göbeğinde olan Irak işçileri Basra kentinde 1 Mayıs gösterisi yaparak din, dil ve ırk ayrımına karşı olduklarını haykırdılar.

Kamboçya'da 1 Mayıs gösterileri yasaklanmasına karşın onbinlerce işçi sokakları doldurarak başkentte 1 Mayıs'ı kutladılar; öldürülen sendika liderinin katillerinin bulunmasını talep ettiler.

1 MAYIS

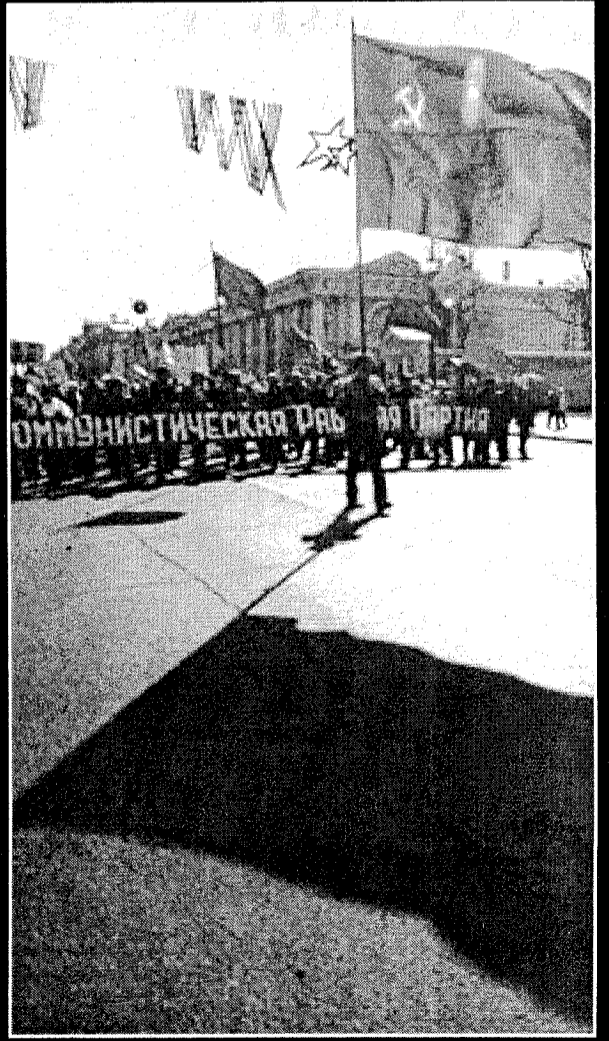
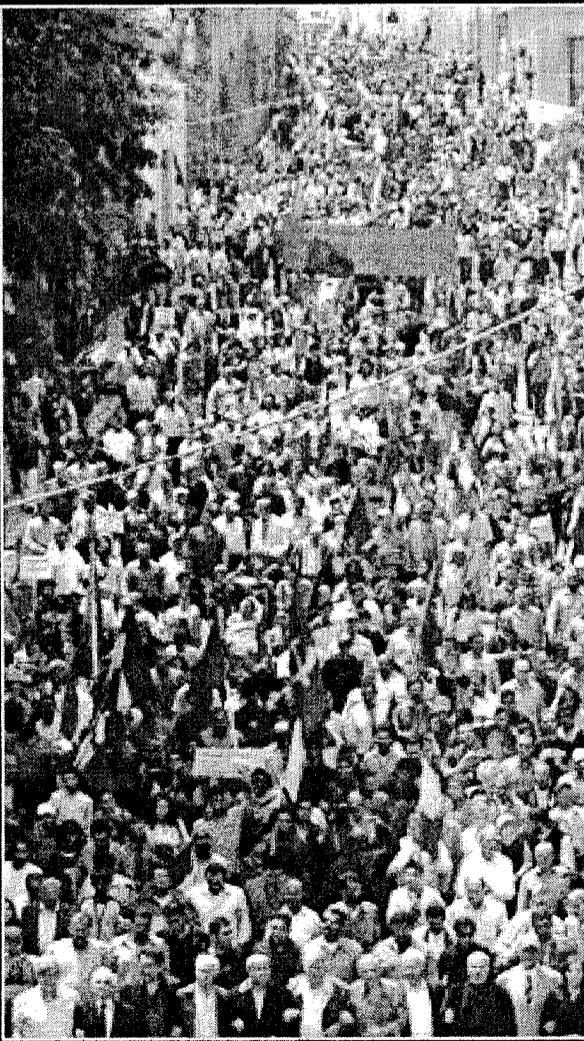
Bangladeş'te konfeksiyon işçileri işverenlerin işçileri insanlık dışı çalıştırmalarını protesto ettiler. Özellikle de birçok işverenlerin gece vardiyasında çalışan işçilerin kafeyin hapları dağıtılarak işletilmeleri protesto edildi.

Güney Kore'de işçiler ise tüm işçiler için aynı statü ve haklar talep ettiler ve ABD ile ortak gümrük birliğine karşı mücadelelerinde kararlı olduklarını vurguladılar.

ABD'de 1 Mayıs'ın gündemi ise kaçak işçi sorunu idi. 1 Mayıs tatil olmamasına karşın Los Angeles, New York, Atlanta ve bir dizi kentlerde bir milyondan fazla işçi

sokakları doldurdu. Sadece Şikago'da 300 binden fazla gerek kaçak gerekse ABD vatandaşı işçi sokaklara dökülerek hükümetin kaçak işçilere karşı geçirmeye çalıştığı yasanın geri çekilmesini ve kaçak işçilere ABD işçileri gibi hakların tanınmasını talep ettiler.

Rusya'da 2 milyona yakın göstericinin katılımıyla Moskova'da Komünist Parti'nin düzenlediği eylem görkemli geçti. Kırmızı bayrakların alanları doldurduğu 1 Mayıs'a yakışır kızılılık sergilendi.

3 Mayıs ve Basın Özgür(mü?)

Canan Onurer

İşe düşünce özgürlüğü kavramıyla başlamak istiyorum. Ne kadar da garip kullanıyoruz aslında bu kavramı. Yani insan beyni yaşamını sürdürdüğü sürece ne olursa olsun düşünceyi engelleyemez. Hapiste, hücrede ve hatta kellelerin kesildiği o ortaçağda ve günümüzde bile düşünür insan beyni. Hem de sınırsız.

Yani aslında sorun düşüncede değil ifade de...

Yani sen düşün ama yazma, söyleme, gösterme...

Yani sorun "ifade özgürlüğünde".

Basın, ilk ortaya çıktığı 15yy.'da güçlü egemen sınıfların elindeydi. Bu dönemlere gidildiğinde devletin ve dini grupların her türlü bilgi akışını kontrol ettiğini görüyoruz.

Fakat şimdiki zamana geri döndüğümüzde basın daha çok ekonomik güç odaklarının eline geçmiştir.

Anlayacağımız yönetenler ve/veya sermaye grupları basını ortaya ilk çıktığı günden beri baskı altında tutmaya çalışmışlardır.

Peki neden?

Yönetenlerin basına uygulamaya çalıştığı bu sınırlamaların nedeni ise, onların yani yönetenlerin güçsüzlüğünden kaynaklanmaktadır.

Eleştirilerin, kendilerini yönetemez hale getirmesinden korkuyorlar; çünkü basın eleştirilirdir, basın, halkın yanındadır!?

Fakat egemen çevreler her şeye

kendilerine göre çare buldukları gibi basını da susturmaya veya iş yapamaz, amacına ulaşamaz hale getirmeyi başarmıştır.

Basının önüne "devlet sırrı", "olağanüstü hal durumu" tanımlamalarını koyarak, kaynağa ve habere ulaşım engellenmektedir.

Bugün dünyaya baktığımızda çoğu basın kuruluşu ticarileşmiştir ya da devletin eline geçerek dolaylı da olsa sermayenin sesi olmuştur.

Ve artık eskisi gibi gazete kapatmalar veya yayını durdurmalar gibi yöntemler kullanılmıyor basını baskı altında tutmak için.

Çünkü artık devlet ve sermaye çevreleri basını ele geçirmiştir.

Gerek kendi güdümündeki haber ajanslarıyla gerekse kapitalizmin yeni silahı reklamlarla.

Sadece bir taraftan bakıldığında özgürmüş gibi görünen basın aslında ellerinden, dilinden ve gözlerinden bağlıdır hem de sıkı sıkı; sermayenin sesi olarak.

Evet 3 Mayıs 1993 de Birleşmiş Milletler bu günü " Uluslararası

Basın Özgürlüğü Günü" ilan etmiş.

O BM ki; Irak savaşında binbir tehditle gazetecilerin yaptığı haberlerin ellerinden alınıp ilk olarak Pentagon'a götürülmesine ve orada sansürlenmesine bırakın göz yummayı neredeyse arka çıkmıştır.

Basın özgürlüğü sadece gazetecilerin değil bütün bir toplumun ve demokrasinin bir sorunudur. Her ne nedenle olursa olsun kısıtlanan basın özgürlüğü demokrasinin de kısıtlanması anlamına gelir.

Peki demokrasi kısıtlanınca ne olur?

Basın sadece çok küçük bir zümrenin haberlerini yapar olur, toplum düşünen, sorgulayan, eleştiren karakterinden uzaklaşır. Bu da bizleri yapı bakımından mücadele bakımından çok gerilere

götürür.

Bu nedenle basın özgür olmalı! Ama kime göre...

Bugün bakıldığında BM ve sermaye çevreleri zaten basının özgür olduğunu söylemektedirler.

Hatta BM gibi aslında basını ve

özgürlüğü elinde tutmaya çalışan emperyalist bir kuruluş bu günü 3 Mayıs'ı " basın özgürlüğü" günü ilan ediyor. (Yani onlara göre basın özgür)

Öte yandan dünyada faili meçhul veya meşhur katiller tarafından öldürülen basın emekçisine her geçen gün bir yenisi eklenmekte. Ticarileştirdikleri basın tarafından insanların beyinleri yıkıyor, boş boş şeylerle dolduruluyor. İnsanlar tekeller yüzünden tek yanlı enformasyona maruz tutuluyorlar.

Artık ticarileşen ve tekelleşen bu basın yüzünden işçi ve sendika haberleri her geçen gün azalırken, bunların yerini borsa ve "PR" sayfaları alıyor.

İşte dolaylı yoldan baskı altında tutulan basın 4. erk, yani 4. güç olma özelliğini de kaybetmiştir.

Peki ne yapmalı?

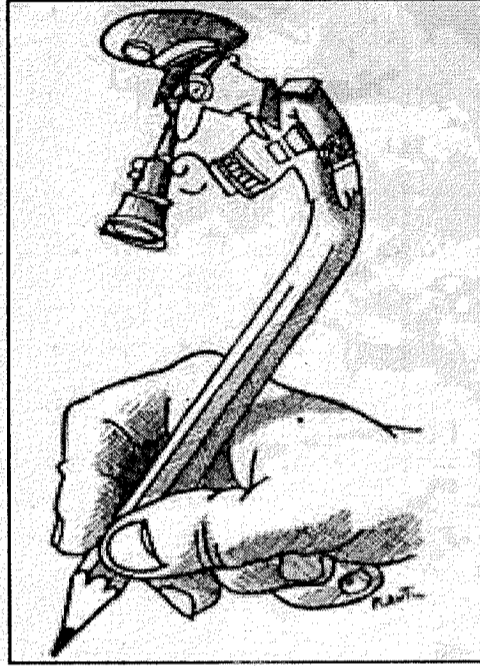
Basın toplumla yan yana olmalı toplumdaki beslenmeli ...

Toplum ve basın bir birini değiştirebilmeli, dönüştürebilmeli...

Basın eleştirel olmalı halkın savunucusu olmalı...

Ancak o zaman gerçek anlamda özgürleşmeden bahsedebiliriz.

İstersek basın özgürlüğü adına en kararlı adımların atıldığı Avrupa'da olalım -ki şu anda diğer ülkelerle bir farkı kalmamıştır- yine de halkların tahakküm altında tutulduğu, sömürünün devam ettiği, ezenin ve ezilenin olduğu her yerde basın kısıtlanır ve özgürlükten bahsedilemez.

İSTANBUL'DAN 1 MAYIS İZLENİMLERİ

KESK, DİSK, Türkiye Mimar ve Mühendisler Odası Birliği(TMMOB) ve bir dizi parti tarafından örgütlenen 1 Mayıs mitinginin İstanbul durağı Kadıköy İskele Meydanı'ydı.

Türkiye sol partileri ile sendikaların önemli bir kısmı bu 1 Mayıs'ın birlikte Kadıköy meydanında kutlanması için çalışmalar yürütmüştü.

Ancak Türkiye Komünist Partisi(TKP)'nin "sendikal bürokrasinin kutlayacağı 1 Mayıs'ın devrimci bir içeriği olmayacağı" gerekçesiyle Kartal'da ayrı olarak miting tertip etmesi, 1 Mayıs'ı birlikte, ortak ve güçlü bir şekilde kutlanması hedefine darbe vurmuş oldu.

Şovenist İşçi Partisi (İP) ise, "bölücülerle" 1 Mayıs kutlanamayacağını, Kadıköy'deki mitingte olay çıkacağını ve TC bayrakları ile 1 Mayıs'ın kutlanması gerektiğini gerekçe göstererek TUYAP Fuar Alanı'nda güçsüz bir miting tertip etti.

Mücadele Birliği dergisi çevresi ise, her yıl olduğu gibi TAKSİM Meydanı'na çıkararak kutlama yapmak istedi ancak polis şiddetine maruz kaldı.

Polisin gözü dönmüş şiddetiyle karşılaşan Mücadele Birliği taraftarlarından 30 kişi dövülerek gözaltına alındı.

2006 1 Mayıs'ının Kadıköy ayağının

ise cansız ve sönük sonuçlandığı gözlemlendi.

11:30 sularında kortejlerin oluşturulmasıyla miting alanına girişler başladı.

Demokratik Toplum Partisi(DTP), Emek Partisi(EMEP), Sosyalist Demokrasi Partisi(SDP) ve Ezilenlerin Sosyalist Platformu(ESP) alana girişin bir kolunu oluştururken, diğer iki kolu Haklar ve Özgürlükler Cephesi(HÖC), Partizan, Özgürlük ve Dayanışma Partisi(ÖDP), Halkevleri, Halkın Kurtuluş Partisi(HKP), ODAK, Çağrı, Sosyalist Devrim Parti Girişimi, Alınteri, Anarko-Komünistler, Dev-Yol tarafından oluşturuldu.

Özellikle Diyarbakır başta olmak üzere Türkiye Kürdistanı'nda yaşanan olayların ardından mitingte damgasını vuran sloganlar, "Barış ve Kardeşlik", "Türk ve Kürt İşçilerinin Birliği", "Şovenizme, Faşist Saldırılarına Karşı Direniş" oldu.

HÖC, "Kurtuluş Kavgada, Zafer Cephe" pankartı ve 1996 1 Mayıs'ında polis tarafından katledilen M. Akif Dalcı'nın büyük boy posterini ve her yıl olduğu gibi yine askeri tek tip üniformalarıyla yürürken, ESP kırmızı üniformalı bando takımı, ritimleri ve marşlarıyla mitingin en canlı kortejlerinden birisi oldu.

EMEP, "İş, Ekmek, Özgürlük" pankartı

ile alana girerken, SDP büyük boy parti pankartı ve kontrgerillaya atfen "Paşa Paşa Yargılanacaksınız" dövizleriyle dikkat çekti.

DTP, 1 Mayıs öncesinde yaptığı açıklamalarda mitingte kitlesel olarak katılacaklarını bildirmişti. Ancak alanda DTP'nin oldukça düşük katılımı kafalarda soru işaretleri oluşturdu.

"Öcalan Siyasi İrademizdir", "Biji Serok Apo" gibi sloganların da atıldığı mitingte, puşili gençler Öcalan posterleri açtılar.

1 Mayıs'ın Pazartesi gününe denk gelmesi, çalışanların mitingte katılımını engellerken, Türkiye'de hala daha 1 Mayıs'ın resmi tatil olmayışı, geçtik resmi tatili, sadece son zamanlarda izinli olarak kutlanmaya başlanması, Türkiye'deki demokrasi mücadelesinin güçlerin birleştirilerek ilerletilmesi gerekliliğini ve Türkiye'de kimi burjuva kalemşörlerin "demokratikleşiyoruz" söylemlerinin palavradan ibaret olduğunu açıkça göstermiş oldu.

30 bine yakın insanın katıldığı mitingte, bazı sendika temsilcileri ile polis tarafından işçencede katledilen Limter-İş sendikası önderi Süleyman Yeter'in eşi konuşma yaptılar.

KESK Genel Sekreteri Abdullah Taşdemir konuşmasında ülke gündeminden kan damladığını, çocukların sokak ortasında

öldürüldüğünü, ölüm oruçlarında 122. şehidin verildiğini ve tüm bu koşullarda birlik ve dayanışmadan başka yolun olmadığını vurguladı.

Mitingte damgasını vuran protesto konularından bir diğeri ise Genel Sağlık Sigortası ve yeni Terörle Mücadele Yasası Taslağı idi.

DİSK Genel Başkanı Süleyman Çelebi bu yasaları eleştirerek böylesi halk, emekçi düşmanı yasaları meclisten geçirenlerden halkın hesap soracağını belirtti ve devletin baskı ve şiddet politikaları uyguladığını, yargının hiçe sayıldığını söyledi.

Mitingte katılan sanatçı Edip Akbayram da işçi sınıfının 1 Mayıs'ını kutladı ve halka mal olmuş şarkılarını seslendirerek miting alanını coşturdu.

Miting, 14:30 sularında sona ererken, HÖC'lüler ile DTP'liler arasında çıkan sopalı çatışma mitingin teması olan "Barış, Kardeşlik" ile "Birlik, Mücadele, Dayanışma" sloganlarına ters düştü.

Görüş

Ali Yalçınay

"Kumarhaneli" Fabrika...

Merhaba güzel ülkemizin güzel insanları...

Başlığa bakıp da neden şaşırдыңız?

Şaka mı yaptım sizce? Yoksa dalga mı geçiyorum...

Hiçbirisi değil...

Evet; "kumarhaneli" fabrika...

Hani derler ya "bir yaşıma daha girdim..." İşte böyle birşey...

Mücadele arkadaşlarımla ülkemizin bir köşesinde bildiri dağıtıyorum...

1 Mayıs için.. Kurtuluş için... Demokrasi ve barış için...

Emeğin düzeni için, emeğin refahı ve bayrağı için...

Bütün adamız, halkımız, ve gerçek bayrağımız için...

Nitekim o da ne? Fabrika içerisinde patron önüne bilgisayarı çekmiş, "bet" kayıtları tutturuyor işçilerine bahis oynattırıp, sabah saat 8'den akşam saat 8'e onların değil mi düşüncesi ile "köle" gibi çalıştırdığı yetmezmiş gibi bir de kumar oynattırıyor...

Meğerlim Fabrika'nın sahibi ülkenin en büyük bahis şirketlerinin bir tanesinin sahibiymiş...

Meğerlim "işçilerim dışarıda gidip bahis oynayıp başkalarına kazandıracaklarına, başkaları onların kanını içeceğine, BEN İÇEYİM! demiş..."

Hey burjuvam hey...

"Andrez mi " yoksa "ayandon mu" oynan derler eskiler...

Şimdi sen patron efendi hem "andrez" hem "ayandon" ikisini beraber oynattırın belki ama nereye kadar? Nere kaçacaksın? Vapura binip kaçmaya vakit bırakacak mıyız sana?

Sen işçi yoldaş...

Neden bet oynarsın ki be yoldaşım? "Köle" olmak veya olmamak...

İkisi de senin elinde...

Köle olmaya devam etmek istersen, ayda tam 600 YTL'ye aile geçindirmeye devam edeyim diyorsan, "ne eğitim hakkım, ne sanat, ne kültür ne başka hiçbir temel hak ve özgürlüklerim olmasın" diyorsan hadi git de o zaman buna boyun eğmeye devam et...

Hadi git et... 1 Mayıs gününde bile, kendi gününde bile ezim ezim ezilmeye hadi buyur boyun ey!

AB'den BM'den, büyük büyük şirket sahiplerinden, Türkiye, Yunanistan, İngiltere'den medet um!

Hadi patronundan "sevgi ve saygı bekle!..."

Hadi yap yoldaşım! Yap ki kanını akıtmaya devam etsin... Yap ki emeğini sömürdüğü

yetmezmiş gibi, çay kaşığıyla verdiği emeğinin karşılığını, kazan kepçesi ile "bet-bahis" vasıtası ile onlara vermeye devam et !!

Hadi yapabilirsen çık da bunları yap emekçi yoldaşım...

Şunu da unutma işçi kardeşim...

Sen "köle" değilsin... Senin sahibin yok...

Sen şuan elinde tuttuğun bu gazeteyi hem yaparsın, hem mürekkebinin koyarsın hem, baskısını hazırlarsın, hem de bu ülkenin ve o fabrikanın gerçek sahibisin...

Kanı akıtılsın!...

"Bu düzen değişmez!", "aman ha baş kaldırmayın, örgütlenmeyin, birleşmeyin" diye safsataları ile tozu dumarı birbirine katmakta usta "iyi aile çocuğu" burjuvaların laflarına kanmaya hadi kendine de acımıyorsan ailene de çocuklarına da acımayarak devam et...

Yalnız şunu bil!...

Kaybedeceğin hiçbir şey yok...

Tam tersine kazanacağın yepyeni bir düzen var be işçi yoldaşım...

Gerisi lafazanlık...

Ha bu arada esmer güzeli Rice ablamız Türkiye'yi ziyaret etmiş...

İnşallah buraya da gelir Rice ablam...

İNŞALLAH!

Barış ve sevgi dolu günleri görmek dileğiyle...

Atina'da Rice'a Protesto

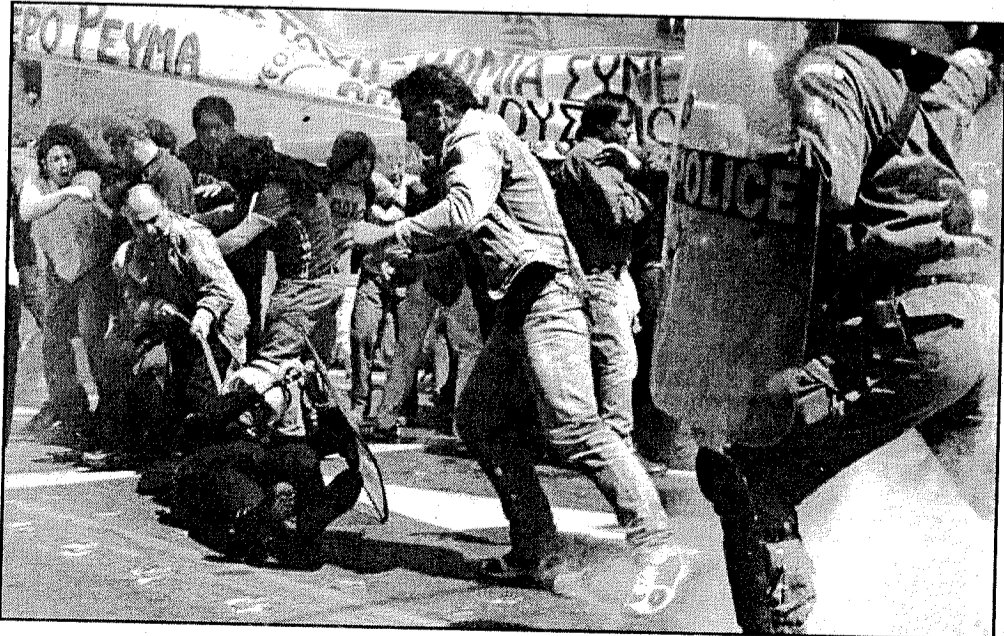
Geçtiğimiz hafta Atina'ya giden Condeleezza Rice binlerce savaş karşıtının katıldığı gösteri ile protesto edildi.

Protesto sırasında ABD elçiliği önündeki Atina Müzik Salonu'nun duvarına "Condeleezza Rice Go Home" dev pankartını asan Yunanistan Komünist Partisi güvenlik güçlerine zor anlar yaşattı.

Yunanistan NATO ülkesi olmasına karşın 1967-1974 yıllarında ABD emperyalizminin kuklası askeri faşist rejimin kitlelere uyguladığı baskıları unutulmadı. Yunanistan sol örgüt ve kitlelerin ABD emperyalizmine kızgınlığının patlamasından korkan eski dışişleri

bakanı Colin Powell 2004 yılında Atina Olimpiyatları'na katılmasını iptal etmişti.

Atina'daki Rice ziyaretine karşı düzenlenen gösterilerde Savaş Karşıtı kitleler ABD ve Batılı emperyalistlerin Afganistan ve Irak'tan çekilmelerini talep ederlerken İran'a karşı savaşa da karşı olduklarını vurguladılar. Rice ziyaretini barışsever Yunanistan halkına hakaret olarak algıladıklarını açıklayan göstericiler Yunanistan hükümetini de Rice ile görüşmeden dolayı protesto ettiler.-

GÜÇ-SEN'İN GÖREV BÖLÜMÜ YAPILDI

Gümrük Çalışanları Sendikası GÜÇ-SEN, 22 Nisan 2006 tarihinde VII. Olağan Genel Kurulu'nu yapmış ve yeni yönetim kurulunu seçmiş, görev bölümü aşağıdaki şekilde yapılmıştır.

1. Mustafa Sabancı Başkan
2. Mehmet Ögüç Genel Sekreter
3. Hüseyin Altınok Genel Sekreter Yardımcısı
4. Hasan Caner Genel Sekreter Yardımcısı
5. Hüseyin Müezzini Mali Sekreter
6. Erol Emin Örgütlenme Sorumlusu
7. Ali Yöney Eğitim Sorumlusu
8. Ali Özkantürk Üye Sorunları Sorumlusu

9. Özdemir Yandaş Sosyal İşler Sorumlusu

10. Burhan Yatman Basın Yayın, Halkla İlişkiler Sorumlusu

11. Derviş Dağman Lefkoşa Bölge Sorumlusu

12. Osman Şendil Mağusa Bölge Sorumlusu

13. Celal B Kırmızılar Girne Bölge Sorumlusu

DENETLEME KURULU:

1. Hamide Sermed

2. Berkehan Nereli

3. Hasan Öksüz

DISİPLİN KURULU

1. Arif Sonel

2. Özden Çoban

3. Hasan Gürses

Güç-Sen

Yönetim Kurulu

Sağlık Hizmetleri Kesintisine Protesto

Gittikçe kötüleşen İngiltere sağlık hizmetleri hastanelerde kısıtlamalara doğru gidiyor.

Irak savaşı nedeniyle eğitim ve sağlık hizmetlerinden kesintiler yaparak askeri harcamaları artıran İngiliz hükümeti hastaneleri de kendi yağı ile kendi ciğerini kavurmaya terk etti.

Bilindiği gibi İngiliz hükümeti yıllar önce hastane yönetimlerini teşvik ederek hastaneleri vakıf statüsüne dönüştürmüştü. Hükümet hastaneye belirli miktarda mali fon ayırdıktan sonra bu fonun nasıl harcanacağını hastane yöneticilerine bıraktı. Hastanelere doktor sayısı kadar "fon yöneticileri" işe alındı. Bu fon yöneticileri aracılığı ile doktorlar hastaları tedavi ederken hastalığın önemini değil de kaç mal olacağını

dikkate almaya zorlanmaya başlandı.

İngiltere'nin Stoke-on-Trent kentinde Kuzey Staffordshire Üniversite Hastanesi geçtiğimiz yılda üst kademelerdeki yöneticilerin kendi çıkarları için harcamaları artırması ve bunu da fazla hasta tedavi ederek örtmeye çalışması hastaneyi borca soktu. Vakıf hastanesi olması nedeniyle hükümet hastanenin 15 milyon sterlinlik borcunu ödemeyi reddetti. Hastane yöneticileri borçları azaltmak amacıyla çareyi 750 hastane çalışanını işten durdurmakta buldu.

Bu durum karşısında harekete geçen hastane çalışanları Stoke-on-Trent şehir merkezinde hizmet verdiği kitlelerin de katılımıyla protesto yürüyüşü düzenledi. Aile ve

hastane çalışanlarından oluşan on bine yakın kitle Tony Blair'in uygulamalarını da protesto ederek hastanenin kapatılmayacağını ilan ettiler.

Yürüyüşü örgütleyen hastane çalışanları liderlerinden Jim Cessford sadece kendi hastaneleri değil ayrıca birçok hastanede çalışanların sayısını azaltmaya yönelik girişimler olduğunu ve bunlara karşı tüm ülkede ulusal bir kampanya için başlangıç yaptıklarını vurguladılar.

Hastane çalışanları mukavelelerinde yazılı saatlerden daha çok ve bedava çalıştıklarını açıkladıktan sonra hastane yöneticileri ve hükümetin bu şekildeki tavırları karşısında bu iyi niyetle çalışmaya son vermeye hazır

olduklarını söylediler.

İngiliz Emek Partisi hükümeti Irak savaşından bu yana hastanelerde "harcamaların yüksek olduğu"nu ve "çalışanların verimliliklerini artırmaları gerektiğini" dile getirerek mesajlar veriyordu. Hükümet hastanelerin az çalışanla daha fazla hasta tedavi etmelerini talep ederek çalışanların mevcut maaş ve olanaklarla daha fazla çalışmalarını istiyor. Bu da açıkça sağlık çalışanlarının sömürsünü artırmaktan başka bir şey değildir.

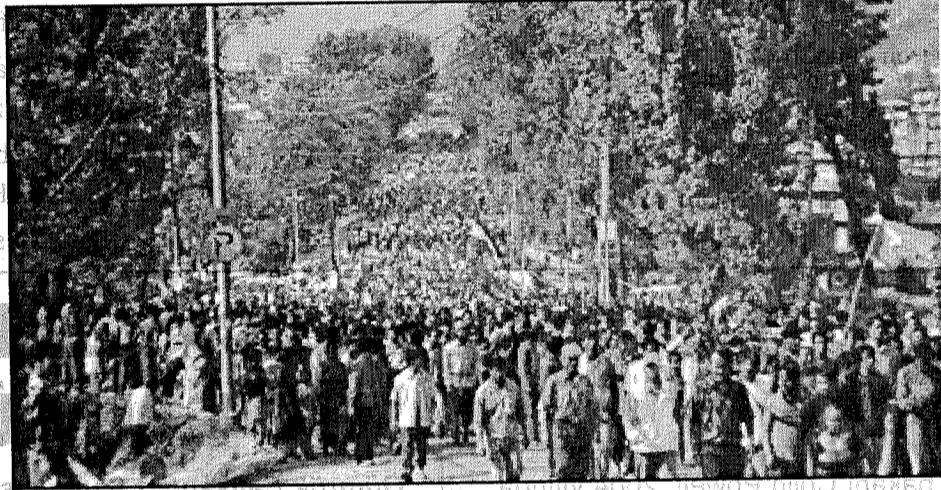
Tony Blair'in İngiliz Emek Partisi hükümeti geçtiğimiz aylarda sağlık sektöründe çalışanların sayısını azaltacağını açıklamıştı.

Nepal'de Parlamento Görevde

Geçtiğimiz haftalarda, Nepal'in başkenti Katmandu'da haftalarca devam eden genel grev ve 100 binlerce kitlenin devrimci gösterileri karşısında kral geri adım atarak 2005 yılında lavettiği parlametonun göreve dönmesini kabul etmek zorunda kaldı.

Muhalefet partilerinin oluşturduğu ittifak 25 Nisan günü Katmandu'da büyük bir eylem yapmayı planlıyordu. Nepal rejimi kraliyet ordusu ile gösteriyi bastırma planları karşısında 24 Nisan günü köylüleri örgütleyen Maocular ikinci büyük kente askeri saldırı düzenleyerek kraliyet ordusunun güçlerini dağıtmayı hedefledi. Gerek Katmandu'da gerekse de kırlarda köylülerin bu devrimci ayaklanması karşısında olası bir iç savaşta kralın kaybedeceğini gören uluslararası emperyalist güçler muhalefet hakkında olumlu konuşmaya başladılar. Bu durum karşısında kral iktidarını bir ölçüde korumak için geri adım atarak parlametonun görev yapmasını kabul etmek zorunda kaldı.

Kral ve uluslararası emperyalistlerin monarşiyi korumak için böyle bir adım atmalarına karşın kitlelerin

Nepal'de cumhuriyet talepleri gerilemedi. Kitlelerin bu devrimci kabarışı karşısında muhalefet partilerin ittifakı parlametonun ilk toplantısında kraliyetin geleceğinin halk oylaması ile belirlenmesi gerektiğini ve bunun için anayasayı yazacak bir parlametonun seçileceğini açıkladılar.

Nepal'de cumhuriyet talep eden ittifakın bu talebi hayata geçirip geçirmeyecekleri önümüzdeki günlerde belli olacak. Parlametonun bu yönde adım atmasını kolaylaştırmak amacıyla kırları kontrol altında tutan Maocular ise 3 aylık ateşkes ilan ettiler.

Ateşkesle beraber yeni hükümet Maocularla görüşmeler sonucunda yeni seçimlerin tarihini açıklayacak. Parlametonun ilk toplantısında milletvekilleri 90 bin kişilik kraliyet ordusunun kontrolünün kralın elinden alınmasını da talep ettiler.

Parlametonun açılışı sırasında gösteri yapan on binlerce öğrenciler ve gençler cumhuriyet taleplerinden geri adım atmayacaklarını ilan ettiler. "Barış için devrim yapıyoruz, fakat gerekli ise tekrar silahlara sarılırız" diyen konuşmacılar kraliyet ordusunun da lavedilerek parlametonun kontrolünde olacak yeni bir Nepal ordusunun da

oluşturulmasını talep ettiler.

Ancak gelişmeler kral ile uzlaşmaya doğru gidildiğini gösteriyor. Parlamento'nun açılışında rahatsızlığı nedeni ile bulunamayan 84 yaşındaki Başbakan Girija Prasad Koirala'nın başbakanlık yeminini parlamentoda değil de kraliyet sarayında yapacağını açıklanması kitleler arasında huzusuzluk yarattı.

Konuyla ilgili açıklama yapan yeni Başbakan, başbakanlığı ittifak ve halk adına devralacağını açıklasa da ittifak ortakları kraliyetin mevcut monarşi yasalarını kullanarak devrimi boğmaya çalışacağına dikkati çekiyor.

Kralın parlamentoya izin vermesinden hemen sonra ABD emperyalistleri Nepal'e askeri yardımlarını artıracığını açıkladı. ABD emperyalistlerinin bu açıklaması belli ki kraliyeti korumaya yönelik atılmış bir adımdır.

Nepal devriminin hedeflenen sonucu verip vermeyeceği Nepal Halk Cumhuriyeti'nin kuruluş kurulmayacağı önümüzdeki aylarda daha açık olacaktır.

100 Binler Savaş'a "Hayır" Dedi

29 Nisan günü New York'un aşağı Manhattan bölgesinden geçerek Foley Meydanı'na yürüyüş yapan Amerikalılar Bush rejimine askerleri Irak'tan çekme çağrısı yaptılar.

New York "Savaş'a Hayır" yürüyüşüne kadın-erkek, genç-ihtiyar 300 bin kişinin katıldığı bildirildi.

Irak savaşında oğlunu kaybeden ve Bush rejimini kitleleri aldatmakla itham ederek medyanın dikkatini çeken Cindy Sheehan, artist Susan Sarandon ve Papaz Jesse Jackson da savaşa karşı yürüyüşe katılanlar

arasındaydı. Irak savaşında evlatlarını kaybeden birçok aileler evlatlarının resimlerini yürüyüş kortejinde taşıyarak Irak'ta daha fazla insanın ölmemesi için seslerini yükselttiler.

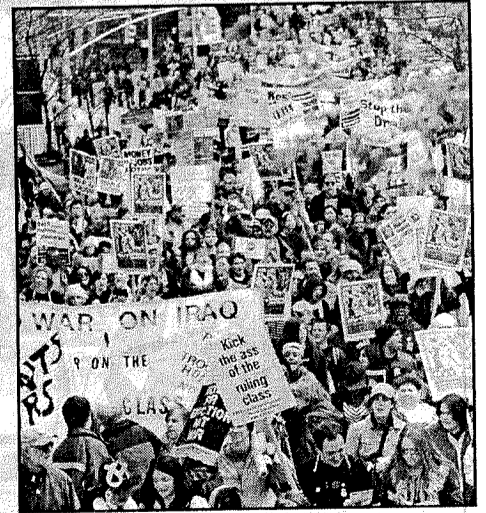
"Savaşa Son Verin ve Askerleri Geri Getirin" sloganının yoğunlukta olduğu gösteriye emekli ABD askerlerinin de katılması dikkati çekti.

ABD'nin çeşitli şehirlerinden seslerini duyurmak için saatlerce seyahat ederek gelen göstericiler tek bir amaç için ortak mücadele

ettiklerini söylediler.

Yürüyüşü organize eden "Barış ve Adalet için Birlik" oluşumu 1,500 kadar sivil toplum örgütlerini içeriyor. Savaşa karşı yürüyüşü organize edenler bu gösterinin ayrıca İran'a karşı olası askeri müdahaleye karşı da seslerini yükselttiklerini ilan ettiler.

Geçtiğimiz Nisan ayında ABD ordusu ciddi kayıplar vermiş olmasına karşın Bush rejimi ABD ordularını uzun yıllar Irak'ta tutacağını açıklamıştı.

Sanatçıların Brüksel Macerası

Geçtiğimiz hafta Avrupa Sol Partisi Brüksel'de Kıbrıs konulu bir etkinlik düzenledi. Etkinlik 'Gökyüzünün Altında Tek Vatan, Tek Halk' sloganı ile gerçekleşti. Kıbrıslı Rum ve Kıbrıslı Türklerin ortak etkinliği olarak sunulmasına karşın son anda keşmekeşlik yaşandı.

Etkinliğe Kıbrıslı Türk sanatçılar da davetliydi. Müzisyen Umut Albayrak ve bazı sanatçılar Brüksel etkinliğini duyar duymaz daveti kabul ettiler. Ancak sanatçılar Brüksel'e gittikten sonra etkinliğin AKEL merkezli olduğunu görünce etkinliğe katılmamaya karar verdiler. AB konukları ile beraber bulunan AKEL Genel Sekreteri etkinlikte bir konuşma yaparak siyasetini sununca bizim sanatçılar rahatsız oldu ve etkinlikte yer almadılar.

Etkinlikte yer almayan sanatçılarımız etkinliğe katılmama gerekçelerini "sanatın siyasetleştirilmesi"ne karşı olmaları olarak açıkladılar. İyi de Kıbrıslı Rum ve Türklerin ortak etkinlik yapması da bir siyaset değil midir? Bugüne kadar milliyetçi sanatçılar ortak etkinliğe karşı tavır sergilerlerken demokrat ve ilerici sanatçılar da ortak etkinliklerde aktif rol almadılar mı?

Sanatçılarımız ne kadar da "sanatın siyasetleştirilmesi"ne karşı olduklarını ilan etseler de siyasi bir tavır sergilediler. Sanatçılarımızı rahatsız eden etkinliğin siyasi içeriği idi. Çünkü bu etkinlik sanatçılarımızın siyasi duruşları ve anlayışlarına ters idi. AKEL ve CTP'nin Kıbrıs siyaseti 'BM çerçevesinde AB üyesi bir Kıbrıs için çözüm' olsa da bu çözümün nasıl olacağı konusunda burjuva çıkarılardan dolayı çatışıyorlar.

Basına yansıyan haberlere göre Umut Albayrak'ı en fazla üzen şey Kıbrıslıların etnik ve kültürel olarak aynı oldukları tartışmalarının ağır basması idi. Umut Albayrak sanatı siyasetten ayrı tutmak isterken

baklayı da ağzından çıkardı. "Kıbrıs'ta barış ve adanın birleşmesini istiyoruz, ama Kıbrıs'ta iki halkın olduğu kabul edilmelidir" diyerek 'Tek Vatan ve Tek Halk' siyasetine karşı olduğunu açıkça sergiledi.

İyi de böyle bir etkinlikte kendi sanat sunumuna başlamadan önce Umut Albayrak Kıbrıs kültürü ile kendi düşüncelerini podyumdan hayda hayda kısa olarak açıklayabilir ve sanat sunumuna öyle başlayabilirdi.

AKEL Brüksel etkinliğini Haziran seçimlerine yönelik yaptığı açık bir gerçek... CTP de daha önce seçimlere yönelik böyle etkinliklerde bulunmamış mıydı? Elbette bulunmuştur.

Önemli olan sanatçıya verilen sürede sanatçının bu zamanı kullanarak kendi mesajlarını verebilmesi...

Sanatçımız farkında olmadan milliyetçiliğe o kadar saplanmış ki tek vatan Kıbrıs'ın da çeşitli milliyetlerden tek halkı olabileceğini unutmuş. Brüksel'de iken Belçika'ya bakmış olsaydı orada çeşitli milliyetlerden Belçika halklarını ve de Belçika Halkını görecekti. Önemli olan Kıbrıs adasının gerçek bağımsızlığı için mücadele yürütmek ve 'halk ve halklar' kısır döngü tarışmasına saplanmamak.

Buna var mısınız ilerici sanatçılarımız?

ÖRGÜTLENMEDE ÖZLÜĞÜN RASYONALİZMİ

Aydın Adamoğlu

Her böyle Nisan ortaları 3 devrimci daha katılır partime. Sabah güneşi, portakal çiçeği ve o aynı arı.

Bir an ellerimden beni bir yerlere çektiklerini anlarım. İster istemez kalkarım oturduğum yerden.

Masamda sade kahvem yarım kalır. Bir de o adam olmayacak şiir.

Gazetemden geçirirler beni önce. Işıktan gözleri kamaşır güneşin. Taze mürekkebin kokusu bastırır, bayılası gelir portakal çiçeğinin.

Ve arı hep ezberlemiş gibi baskıdaki son yazıları. Görmeyenlerin, okumayanların ve bilmeyenlerin kulaklarına, meydan kürsüsündeki konuşmacı kadar heyecanlı anlatır durur usanmamacasına. Hafif öne eğik, yelekli, kel ve top sakallı.

Onun için görürsünüz bazan klimalı arabanızda geçerken yol kenarındaki inşaatta çalışan, nasırlı avucunu alnına dayamış, bir an güneşe bakan bir işçiyi. Ter içinde, tutuk her kası, sayılı her kemiği kırkcasına ağırlı, kararlılıkla nasıl kavradığını daha sıkı, daha kendinden emin, sapını küreğın, arıyı dinledikten sonra.

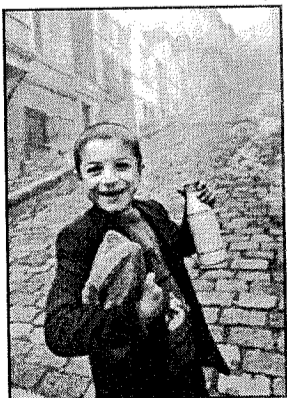
Bu parti Marks'ın 'Fun Club'ı değildir. Pembe yarımlar düşleyenlere onun imzalı tonton resimlerinden göndermez. Kadife devrim bekleyenlere umut olmaz, yalan söylemez, kandırmaz.

Gerçek devrimcileri her zaman bir arka odacık bile sığmıştır. Bir tavan aracığı. Bir kaya oyucuğı. Bir masa etrafıcığı. Bir Fiat 100 cük. Bir tepecik. Bir ovacık. Bir düzcük.

Her böyle Nisan ortaları 3 yoldaşım daha katılır saflarımıza. Sabah güneşi, porakal çiçeği ve o aynı arı.

Onlar, hareketten bir adım, adam olmayacak şiirden fersah fersah, benden ışık yılları kadar önde.

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
Yine de 780 YTL
Asgari Ücretle
Çalışmaya Mahkum
Ediliyoruz!**

Vergisini Ödeyen Vatandaşın Maliye Bakanlığına Cevabı:

**Vergimizi Ödüyorum,
İşçi Sınıfının Verdiği
Vergilerden Elde
Edilen Kaynaklarla
Sermaye Sınıfı Daha
da Güçlendiriliyor!**

İŞÇİYE...

İŞÇİDEN MEKTUP

Derviş Bilge

Öyle güzel bir gündü ki 1 Mayıs hem Güney'de hem de Kuzey'de kutlandı...

Kıbrıs'ın güneyindeki 1 Mayıs eylemine gittik ama ne yazık ki karşılaştığım manzara içler acısından da öte idi. Konuşma yapanlar seçim propagandası yaparken insanlar karnaval havasında, bir kır gezisindeymişçesine lay lay lom geziyorlardı yürüyüş esnasında...

Nerede kalmıştı 1 Mayıs'ın içeriği, çöşküsü, mücadele azmi? O yüzden gerçekten içler acıydı. AKEL 1 Mayıs'ın içeriğini boşaltıp burjuvazinin istediği gibi 1 Mayıs'ı yaratmakta ustaca davranmış, bir de kendine komünist diyor ya ...

Elefteriya Meydanı'nda çok fazla kalamadım bazı nedenlerden dolayı. Orada neler olduğunu az çok tahmin edebiliyorum ... Yine seçim propagandası ve sadece 1 Mayıs'a özel bol bol havada kalan gerçekleşmeyen, işçi sınıfının kurtuluşunu içeren söylemler birbirini kovalamıştır ...

1 Mayıs eylemlerinin kuzey bacağında güneye nazaran daha az katılım olmasına rağmen çöşku ve mücadele azmi daha güçlüydü... Bu sloganlarda kızıl bayraklarda ve alanın neredeyse tümünü kaplayan işçilerden belli idi. 1 Mayıs adına yakışır şekilde kutlanamadı. Çünkü konuşmacılar yine "birleşik, federal, iki toplumlu, iki bölge BM gözetiminde, garantörler eşliğinde esaret hayatına devam edelim, hepimiz farklı renkteyiz ama bakın bir alandayız, hadi bizim dediğimizi alkışlayın, bizim söylediğimizi

yapın" diyorlardı. Emperyalizmin uşaklarının konuşmaları yüzünden kutlanamadı ama alan onların elinde değildi ki. Alan bizim, işçilerin elinde idi. Yakın bir gelecekte o kürsüyü de ellerinden alacağız ve sahibi olan işçi önderlerine vereceğiz. O kürsüyü hak eden alır...

1 Mayıs'ta sadece komünist, solcu, sosyal demokrat hareketlerin çabaları ile bir şeyler yapıldı.

Öğrenci birlikleri ve siyasi partiler vardı. 1 Mayıs alanında BDH, YKP, BARAKA, BKP ve ellerinde kızıl bayrakları, dillerinde bitmek bilmeyen güçlü sloganları ile KSP vardı. Ben de bir işçi olduğum için beni gururlandıran en güzel şey KSP kortejinin yüzde sekseninin işçilerden ve bunun büyük bölümünün yeni ilişkiye geçilen işçi ve emekçilerden oluşması idi. KSP emin adımlarla işçilerin nasırlı yumruklarını saflarında devrim mücadelesi için topluyor, bu yüzden gururlanıyorum...

KSP kortejinin bu yıl daha güçlü olması 1 Mayıs öncesi dağıtılan bildirilerin ve iyi bir örgütlenme çalışmasının eseri idi. İşçilerin birliği istenilen kadar olmasa da beni ileriki mücadele günleri açısından sevindirdi...

Sürekli olarak 1 Mayıs'la ilgili yazmak istemiyorum çünkü gazetemiz bunu layıkı ile yerine getirecektir...

28 Nisan Cuma günü işe Güney'e gittimizde sabahın ilk saatlerinde

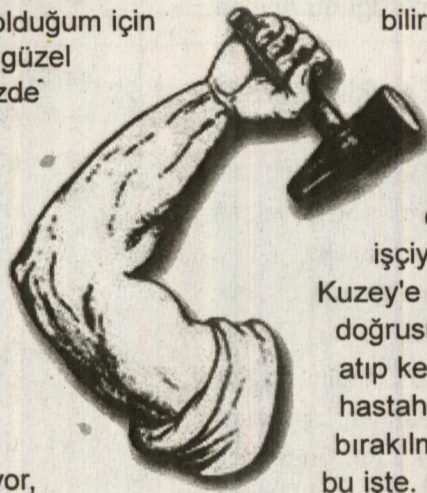
duyduğumuz bir haberle canımız yandı...

Bir işçi kardeşimiz 27 Nisan günü 3 katlı sgalosadan (iskeleden) düşmesi sonucu orda can vermişti. Bu haber beni çok etkiledi. 2 çocuk babası isminin Mehmet Arif olduğunu öğrendiğim bir işçi kardeşim 'iş kazası' adı verilen ama tamamı ile patronun şirketinin hatası sonucu korumasız olan sgalosadan düştü. Sigortası var mı yok mu bilmiyorum ama can verdi ve çocukları artık babasız kaldı. Babasızlık nedir bilirmisiniz?...

Geçen yılda da benzer bir olay olmuştu ve sgalosadan düşen Kıbrıslı Türk işçiyi apar topar Kuzey'e getirmişlerdi. Daha doğrusu sınır kapısına atıp kendi haliyle hastahaneye gitmesi için bırakılmışlardı... İnsanlık bu işte. Canımız bu kadar değerli işte patronun yanında... Aynı şeyler

Kıbrıs'ın kuzeyinde de yaşanıyor... Ameliyat olacak olan bir işçi şirketten izin istiyor 1 hafta ve patron "sen ameliyat olduktan sonra uzun süre işe yaramazsın, iş yapamazsın. Seni idare edecek değilim" deyip işten atıyor... Yani patronun Rumu da aynı Türkü de... Patronun ne dini, ne ırkı var hepsi aynı b.kun suyu...

Onlara göre hava hoş, ölen ölsün, sakat kalan da kalsın. Nasıl

olsa yerine koyacak bir işçi var. Ve onun da ölmesi sorun değil onun yerine de var... İşte patronun zararlı beyni böyle çalışıyor. bizse körü körüne itaat mi edeceğiz, seyirci mi kalacağız bu can pazarına benzeyen çalışma şartlarına?...

1 Mayıs'ta gündüz Boğaz Piknik Alanı, Alevkayası Piknik Alanı hınca hıncın insan doluydu. Mangal yakıp içki içmişler keyiflerince. Ertesi gün yine inşaatlarda, atölyelerde can pazarına katılmak için iş başı yapacaklardı. Paralı köle oluşlarına bir günlük ara vermişlerdi kendilerince. Tabii kendileri değil, o işçilerin, emekçilerin beyinlerine işlenen "1 Mayıs'ta yiyin, için, eğlenin" mantıksızlığı sermaye sınıfının eseri idi, bir günlük ara...

Kimileri alanlarda, kimileri dağda, bayırda 1 Mayıs'ı kutladı. Hangisi idi doğru olan? Yoksa işimize gelen mi doğru? Ama bir gerçek var ortada tarhin bize öğrettiği. Tarih sınıflar savaşıdır ve bu savaş işçi sınıfı ile sermaye arasındadır. 1 Mayıs da böyle bir savaşın sadece bir günüdür. Bence alanlarda toplanan ve işçilerin alanlara gelmesi için emek veren komünistlerin söylediği ve yaptığıdır doğru olan. Doğru bu olduğu için ben de komünistlerin safında yer alıyorum...

PATRONSUZ PARALI KÖLE OLMADAN BİR KIBRIS İÇİN... İŞÇİLER PARTİNE, KSP'YE OMUZ VER...

Okudunuz mu?

Kıvılcım Yayınları
No: 4

Kıbrıs Sorunu

Fiyatı: 5 YTL.

Kıbrıs'ta Sosyalist Gerçek Gazetesi Abonelik Formu

İsim-Soyisim:

Adres:

Yaş:

Öğrenim Durumu:

Meslek:

Telefon Numarası:

İstenilen

Abonelik Süresi

- 13 Sayı (13 YTL.)
 26 Sayı (26 YTL.)
 52 Sayı (52 YTL.)

Tarih:

Abonenin İmzası:

Bilgi için Abone Sorumlusu Yusuf Alkım Tel No: 0533 863 66 60

Kıbrıs'ta

Haftalık Siyasi Gazete

SOSYALİST GERÇEK

Sahibi: Kıvılcım LTD.

Posta Adresi: Şht. Sıtkı Hasan Sok.

No:5 Kızılbaz Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 70 680

Fax: 0392 22 70 681

Basıldığı Yer: Toplumcu LTD.

Adres: Cengizhan Sok. No:7

K.Çiftlik Lefkoşa Kıbrıs

Tel: 0392 22 74 872

Web: <http://www.KibristaSosyalistGercek.net> E-mail: info@KibristaSosyalistGercek.net